

A photograph of a courtyard with a person walking and another sitting in a chair, overlaid with text. The image has a cyan tint. The text is white and bold, positioned in the lower half of the image.

Pragovka for Art, z.s.
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2019

OBSAH:

Poslání organizace	4
Základní principy a cíle	5
Základní informace	6
Dramaturgie	8
Seznam výstav	10
The White Room	11
Pragovka Gallery Rear	14
Pragovka Gallery Entry	16
Pop-Up	19
Flying Inn / Výstava rezidentů Pragovky	22
Kolben Open	24
Artbazaar	26
Zažít město jinak	27
Letní kino	28
Doprovodné programy	30
PR a propagace	34
Monitoring médií	35
Výpis z veřejného rejstříku	70
Rozvaha	72
Výkaz zisku a ztráty	76
Příloha k účetní závěrce 2019	78

POSLÁNÍ ORGANIZACE

Hlavní činností spolku **Pragovka for Art, z.s.** je provoz galerií (Pragovka Gallery Entry, Pragovka Gallery Rear, Pop-Up a The White Room) a zajištění celoročního programu a doprovodných akcí podporujících rozvoj umělecké komunity sídlící v kulturním centru na Pragovce. Spolek významnou mírou přispívá k rozvoji a prezentaci umění, k dostupnosti kulturních služeb, kultivaci místního prostředí a budování komunitní soudržnosti. Dramaturgie galerií je zaměřena na prezentaci umění v rámci vlastní komunity i mimo ni s cílem představit laické i odborné veřejnosti nastupující či částečně přehlédnutou generaci umělců. Tento cíl je naplňován prostřednictvím myšlenek **uměleckého inkubátoru a umělecké laboratoře**.

Kulturní centrum na Pragovce vzniklo transformací industriálních prostor nacházející se v těsném sousedství sociálně a kulturně vyloučené lokality Vysočan. Průmyslový areál, který již dávno neslouží své původní funkci, začal s procesem transformace na kulturní centrum zcela přirozeně. Od roku 2010 se na Prahu 9 postupně přesídlila umělecká komunita, která opuštěné budovy využívá jako ateliéry. Od roku 2010 do roku 2017 probíhal tento proces transformace bez větší organizace, přesto s přibývajícím počtem umělců vyvstal požadavek na prezentaci tvorby i samotné komunity na venek – za tímto účelem byl v roce 2014 pořádán na základě osobních vazeb první ročník Kolben Open – otevřené ateliéry pro veřejnost, který aktuálně patří k nejnavštěvovanějším uměleckým akcím roku. Na konci roku 2017 byl založen spolek Pragovka for Art, z.s., který navázal na činnost neformální skupiny a nadále pokračuje v propojování vlastní umělecké komunity a široké veřejnosti s cílem začlenit kulturní centrum do povědomí místních obyvatel a navrátit tak prostor zpět do veřejného života.

ZÁKLADNÍ PRINCIPY A CÍLE

- Umělecká laboratoř:** Aktivita Pragovka for Art by se daly shrnout pojmem umělecký inkubátor/ umělecká laboratoř. Tyto dvě metafory jsou stěžejní pro pochopení našich aktivit: Galerie The White Room je typickou uměleckou laboratoří, v níž je možné realizovat autorské projekty rezidentů Pragovky. Tým Pragovka for Art poskytuje produkční, odbornou a PR podporu. Dokladem úspěšnosti této taktiky je fakt, že již nyní bychom pokryli program potencionálními výstavními projekty až do konce roku 2021.
- Umělecký inkubátor:** Oproti tomu Pragovka Gallery dává prostor umělcům do sedmi let po škole napříč celou mezinárodní uměleckou scénou. Výstavní program zahrnuje české i zahraniční výstavy. Všem umělcům je poskytováno profesionální zázemí srovnatelné s mnohými městskými galeriemi. Synchronizací vernisáží a těsným propojením s uměleckou komunitou umožňujeme vznik nových vazeb.
- Otevřenost:** Při tvorbě programu myslíme na všechny věkové a sociální skupiny obyvatel Prahy (zejména Prahy 9) / stejně tak jsme otevření novým výrazovým prostředkům v rámci uměleckých aktivit.
- Rozvoj komunity:** Vytváříme živé centrum kulturního a společenského dění na Praze 9, které přináší kvalitní alternativu trávení volného času pro veřejnost a zároveň je podpůrnou platformou pro umělce sídlící na Pragovce.
- Rozvoj lokality:** Kulturně sociální kultivace Vysočan - pomáháme k navracení vyloučených oblastí zpět do života města.
- Viditelnost:** O našich aktivitách informujeme všemi komunikačními prostředky (sociální média, web, tištěná média apod.).
- Efektivita:** Efektivně využíváme všechny možnosti, které nabízí nejen Pragovka for Art, z.s., ale i samo prostředí Vysočan a lokální subjekty zde operující.
- Atraktivita:** Návštěvníky přitahuje vedle programu i umístění na periferii města, kde je klidnější prostředí a také atraktivní a v dnešní době vyhledávané industriální prostory, kterými Pragovka disponuje.
- Soběstačnost:** Zajištění vícezdrojového financování.

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Název: Pragovka for Art, z.s.
Sídlo: Kolbenova 923/34a, 190 00 Praha 9
IČ: 06586791
DIČ: CZ06586791
Právní forma: Spolek
Datum vzniku a zápisu do SR: 25. 11. 2017
Kontakt: pragovkaforart@gmail.com

PŘEDMĚT ČINNOSTI

- Provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí.

PŘEDMĚT PODNIKÁNÍ

- Nákup a prodej kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona,
- vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce,
- mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti.

ORGÁNY SPOLKU

Orgány spolku jsou Valná hromada, Výbor, Revizor a Komise. Valná hromada je nejvyšším orgánem spolku. Výbor, Revizor a Komise jsou volenými orgány spolku. Valná hromada se skládá ze všech na ní zúčastněných členů spolku.

Členové:
MgA. Lucie Nováčková
MgA. Veronika Přikrylová
Tereza Uhliarová
Vladimír Merta
Martin Vlček

Výbor:
Prezident: MgA. Lucie Nováčková
Tajemník: MgA. Veronika Přikrylová
Pokladník: Tereza Uhliarová
Členové: Vladimír Merta
Martin Vlček

PROSTOR:

Pragovka for Art, z.s. působí na celém území areálu bývalé továrny Praga, většina její činnosti se odehrává především v hale E a jejím nejbližším okolí, které je situované v blízkosti ulice Kolbenova a je aktuálně v nejlepším stavu ve vztahu k ostatním objektům v areálu. Hala E byla postavena ve 30. letech minulého století podle návrhu architekta Josefa Kalouse, žáka Jana Kotěry, jako ústřední skladiště ministerstva pošt a telegrafů, ke které patřila kotelna, ze které se do dnešní doby zachoval pouze komín. Železobetonová konstrukce, „pragovácká“ okna a rastr oktogonálních sloupů v interiéru utváří nezaměnitelný výraz haly E, která byla 2003 prohlášena kulturní památkou, jakožto vynikající doklad úrovně industriální architektury 30. let 20. století v Československu a doklad historického vývoje a rozvoje industriální architektury v meziválečném období na území průmyslové čtvrti Vysočan. Od 90. let je celý areál v majetku zahraničního investora, prostory haly E jsou pronajímány umělcům, kteří si zde zařizují své umělecké ateliéry. Dále jsou prostory pronajímány firmám a dalším subjektům pro různorodé jednorázové komerční akce a dále jako filmové lokace.

V průběhu celého roku 2019 probíhaly intenzivní diskuse o plánované rekonstrukci budovy, jejímž výsledkem bylo rozhodnutí, že většina ateliérů zůstane zachována. Umělcům byly nabídnuty náhradní prostory o rozloze převyšující 3000 m². I takto velká výměra však byla nedostačující a mnoho umělců areál opustilo. Prostory byly nabízeny především umělcům podílejících se aktivně na tvorbě fungování komunity Pragovky. Koncem roku se také rozhodlo o změně dispozic galerií. Největší prostor Pragovka Gallery Rear bude během roku 2020 zmenšen o 150 m² a galerie The White Room se přestěhuje do negalerijních prostor bývalé kuchyně.

GALERIE

Pragovka Gallery Entry - přízemí haly E - 147 m²

Pragovka Gallery Rear - přízemí haly E - 585 m²

Pop-Up - přízemí haly E - 98 m²

The White Room - 1. patro haly E - 184 m²

ATELIÉRY

Ateliéry jsou nedílnou součástí kulturního centra Pragovky a tvoří samostatnou a dynamickou součást centra. V důsledku dlouhodobě plánované rekonstrukce haly E, byla na konci roku 2019 část umělecké komunity nucena opustit stávající prostory.

Z původních 125 zůstalo v hale E 50, a část zbývajících umělců bylo přesídleno do budovy bývalých strojůren.

Spolek ve své činnosti zohledňuje specifika jedné z největších postindustriálních lokalit města Prahy, která se výrazně promítá do urbánního celku města. Na rozvojovém území patří Pragovka k jednomu z mála míst, kde lze plnohodnotně trávit čas – a to jak společensky, tak pracovně. Přestože byl rok 2019 pro spolek a jeho činnost náročný, nebyly ve výsledku provedeny žádné zásadní změny, které by měly vliv na fungování spolku. Pragovka nadále funguje jako kulturně-sociální centrum Vysočan – už tento fakt lze v kontextu ostatních podobně zaměřených center v Praze pokládat za velký úspěch.

DRAMATURGIE

Dramaturgie výstav vychází ze zaměření spolku na výstavní činnost a prezentaci současného umění a na podporu vlastní umělecké komunity. Od začátku je cílem spolku představit současné umělce, jejich aktivity a tvorbu v kontextu komunity Pragovky a zařadit je tím do širšího kontextu celé umělecké scény.

Spolek disponuje celkem čtyřmi výstavními prostory, které lze rozdělit podle zaměření na vlastní komunitu – **The White Room**, jejíž výstavní program je sestavován z autorských výstavních projektů rezidentů Pragovky; a **Pragovka Gallery**, která souhrnně zastřešuje tři výstavní prostory – **Pragovka Gallery Rear**, **Pragovka Gallery Entry** a **Pop-Up**, jejichž program je oproti The White Room orientován na nastupující generaci českých i zahraničních umělců, umělecké skupiny, školy a zejména na prezentaci umělců z nepražských regionů (mimo okruh rezidentů Pragovky). Jednotlivé výstavní prostory zároveň reprezentují odlišné umělecké a kurátorské přístupy.

Výstavní projekty byly vybírány devítičlennou komisí složenou ze členů spolku Pragovka for Art, z.s., rezidentů Pragovky a přizvaných odborníků ve dvou kolech otevřené výzvy. Finální program byl pak sestaven Art Directorkou MgA. Lucií Nováčkovou na základě usnesení komise.

V roce 2019 byl připraven rozmanitý, ale koncepčně vyvážený program, který představil současnou tvorbu etablovaných autorů i mladých českých i zahraničních umělců, jejichž program je oproti The White Room orientován na nastupující generaci českých i zahraničních umělců, umělecké skupiny, školy a zejména na prezentaci umělců z nepražských regionů (mimo okruh rezidentů Pragovky). Jednotlivé výstavní prostory zároveň reprezentují odlišné umělecké a kurátorské přístupy.

Výstavní plán byl rozdělen do čtyř výstavních bloků, v nichž spolu jednotlivé výstavy navzájem komunikovaly. Ve výsledku vznikl na Pragovce systém oddělených galerií, jejichž výstavní a doprovodný program se navzájem doplňuje a tvoří tak komplexní kulturně-sociální prostor.

Výstavní projekty byly uvedeny tištěnými pozvánkami a kurátorskými texty zasazujícími dané výstavní téma do kulturně-společenského a odborného kontextu.

Zahájení výstav pobíhalo formou synchronizovaných vernisáží, které zahrnovalo společné zahájení, komentovanou prohlídkou všech výstav za účasti umělců a kurátorů a následný večerní program (koncert, performance, aj.).

Celkově bylo představeno 27 výstavních projektů. V průběhu výstav byly pořádány doprovodné programy – opět synchronizovaně (pokud to situace umožňovala), díky tomu tak přirozeně vznikl prostor pro oslovení mnohem širšího spektra publika. Program zahrnoval komentované prohlídky, performance a další umělecké aktivity či Letní kino. Takto pojaté „komplexní kulturní večery“ pod názvem Dolce far niente byly v letošním roce uvedeny celkem osmkrát. Veškeré akce pořádané spolkem Pragovka for Art, z.s. byly pro veřejnost zdarma (respektive za dobrovolné vstupné), včetně vstupu do galerií.

V rámci celoročního programu byla v dubnu 2019 pořádána velká rezidentská výstava s názvem Flying Inn kurátorovaná Karlem Srpem, jejíž slavnostní zahájení proběhlo v průběhu večerního programu Kolben Open 6 – otevřených ateliérů na Pragovce. Výstavě byly věnovány veškeré výstavní prostory spravované spolkem a další přilehlý prostor bývalé Jídelny. Celkově se tak rozkládala na více než 2 000m² a v průběhu dvou měsíců představila celkem padesát dva umělců.

THE WHITE ROOM

The White Room – historicky nejstarší galerie Pragovky – byla otevřena v roce 2017. Galerie je ukryta v útrobách Haly E v bývalé počítačové místnosti. Místnost o ploše 200m² bez oken s trojlodní sloupovou architekturou je krásným utajeným výstavním prostorem určeným výlučně pro prezentaci tvorby rezidentů Pragovky a jimi přizvaných hostů. Původně byla galerie vedena neformální skupinou umělců působících na Pragovce a dodnes si zachovává určitou autonomii. Přestože je z organizačních důvodů výstavní plán tvořen pracovníky Pragovka for Art, z.s., kromě vytvoření harmonogramu do výstavy dále příliš nezasahují.

Výstavní plán roku 2019 je dokladem toho, že se podařilo udržet původní charakter galerie a zároveň zajistit vysokou úroveň výstav. Věříme tomu, že se podařilo ukázat, že odpovědnost umělce je mnohdy větší komoditou než kurátorský dohled, a že naše strategie umožnit umělcům autonomii ve výstavním programu se ukázala úspěšnou.

V roce 2019 bylo v **The White Room** realizováno **5 autorských a 3 kurátorské výstavní projekty**.

PRAGOVKA GALLERY

Pragovka Gallery má za sebou druhý rok své existence. Od svého otevření se galerie orientovala na prezentaci mladého a regionálního umění. Cílení na regiony mělo pro galerii dvojí význam – jednak umožnit mimopražským umělcům prezentovat svá díla v prověřené pražské instituci, a jednak vytvořit platformu pro srovnání a dialog mezi různými školami umění. Rok 2019 zaznamenal velký posun, kdy vzniklo ono tolik očekávané srovnání scény pražské a scén regionálních, včetně uvedení příkladů, jakého posunu může dosáhnout umělecká tvorba v průběhu sedmi let po škole (např. výstava Marie Tomanové).

V roce 2019 proběhly projekty vystavující práce současných studentů a absolventů pražských uměleckých škol, absolventů z brněnské FaVU a studentů a absolventů z UJEP Ústí nad Labem.

Díky zaměření na samostatné výstavy a site-specific projekty spolek podpořil řadu mladých autorů v jejich umělecké tvorbě vyznačující se progresivním přístupem a formální osobitostí a poskytnul jim prostor pro experiment a vývoj nových uměleckých postupů.

Program **Pragovka Gallery Rear** se soustředí zejména na tematické kurátorské projekty, studentské a absolventské výstavy. V roce 2019 zde byly realizovány **4 kurátorské výstavní projekty**.

Pragovka Gallery Entry je zaměřena na sólové výstavy a progresivní umělecké přístupy. V roce 2019 zde bylo realizováno **7 kurátorských výstavních projektů**.

Galerie **Pop-Up** prezentuje klasická média, jako malba, kresba, socha aj. V roce 2019 zde bylo realizováno **7 kurátorských výstavních projektů**.

SEZNAM VÝSTAV

VÝSTAVY CELKEM: 27

THE WHITE ROOM

1. Viktor Dedek, Jan Boháč: Napadení kancem
2. Veronika Přikrylová: Patrik
3. Daniel Hanzlík, Jaroslav Prokeš: Stín bodu / kur.: Petr Vaňous
4. Martina Chloupa, Irena Friess Staneva: Stopování
5. Tomáš Ruller: Whitewashing / Performance děja vu / kur.: Kateřina Lenzová
6. Filip Černý: Whitemotiv / kur.: Lucie Nováčková
7. Robert Palúch: Podprahové souvislosti
8. Anežka Hošková: Lucifer's The Light Of The World IV

PRAGOVKA GALLERY REAR

1. Michal Cáb, Marek Hlaváč, Tomáš Kajánek: Nikdy to nebylo, pořád to je... / kur.: Katarína Gatialová
2. Penetrace (fluidní malba) / kur.: Jíří Černický
3. Labyrinth / kur.: Tereza Nováková
4. EXTRAORDINARY ENTRANCES IV / kur.: Yannic Langlois, Catherine Radosa

PRAGOVKA GALLERY ENTRY

1. Andrea Mikysková, Ivana Pavlíčková, Patrik Kriššák: Beuys don't cry / kur.: Veronika Zajačiková
2. Lea Petříková: A Girl Named Sandoz / kur.: Klára Vavříková
3. Zverimex / kur.: Anna Šimová, Nikol Vlčková
4. Tomáš Bryscejn, Tania Nikulina: Burn my tent till the rent / kur.: Kristýna Péčová
5. Jana Mercogliano: V jiném světě / kur.: Tereza Špinková
6. David Bartoš: Obraz rodiny
7. Matěj Frank, Jasmin Schaitl: Enterning Continuities / kur.: Jakub Frank

POP-UP

1. Aleš Novák : Postbarokní folklór / kur.: Lucie Nováčková
2. Monika Žáková: Nová gravitace II / kur.: Tereza Jindrová
3. Barvolam: Jamming / kur.: Terezie Zemánková
4. Katarína Marszewski: Kosmos Open Hours / kur.: Veronika Čechová
5. George Anghelescu, Stefan Ungureanu: Wonderlust, Showcase Bucharest / kur.: Dan Popescu
6. Marie Tomanová: Young American / kur.: Tomas Beachdel
7. Vladimíra Kotra: Chiméra / kur.: Natálie Drtinová

OSTATNÍ PROSTORY

1. Výstava rezidentů Pragovky: Flying Inn / kur. Karel Srp

THE WHITE ROOM

Viktor Dedek, Jan Boháč: Napadení kancem

15. 1. - 19. 2. 2019

Výstava rezidenta Viktora Dedka, studenta pražské VŠUP sochařského ateliéru Dominika Langa a Edith Jeřábkové, a jeho hosta, spolužáka Jana Boháče, parafrázovala známou společenskou hru a uváděla návštěvníka na scénu výstavní adventury. Viktor Dedek ve své tvorbě často pracuje s prostorem virtuálního světa počítačových her, které dává do souvislosti s virtuální realitou běžného světa prostřednictvím manipulace s divákem. Podněcuje tak zájem o dosud neosvojenou citlivost umělé inteligence a hardwarovou logiku nových myslí.

Veronika Přikrylová: Patrik

26. 2. – 26. 3. 2019

Veronika Přikrylová je absolventkou sochařských ateliérů na FaVU v Brně a UMPRUM v Praze. Autorka často pracuje v oblasti institucionální kritiky a tzv. alternaci již existujících objektů nebo přejímání objektů jako ready-made. Pro autorku je důležité, že se jedná o zakoupené zboží, které má svůj vlastní pohyb a oběh, a kterým autorka zařazením objektu do uměleckého světa mění základní status quo. Výstava s názvem Patrik vycházela z obou zmíněných východisek a tematizovala svobodu být sám/a sebou ve vztahu k lidskému přirozenému stavu, ve kterém si právě tuto svobodu musí člověk vědomě dovolit.

Daniel Hanzlík, Jaroslav Prokeš: Stín bodu

Kurátor: Petr Vaňous

6. 4. – 6. 6. 2019

Společná výstava byla exkurzem do krajiny časoprostorových anomálií a paradoxů vyplývajících ze vztahu objektu a jeho stínu, prostoru a jeho numerické reprezentace, časové osy a naší momentální situace na ní. Výběr prací obou autorů z části rozvíjel některé starší realizace, jiné reagovaly na dispozici galerijního prostoru. Vždy ale redefinovaly parametry fyzického prostředí v digitálních simulacích a snažily se odpoutat od fyzika či jeho projevech v materialitě. Projekt byl součástí souborné výstavy Flying Inn představující tvorbu rezidentů Pragovky.

Martina Chloupa, Irena Friess Staneva: Stopování
11. 6. – 9. 7. 2019

Snad aby se vyhnuly podivně spleťtým rozhovorům nebo vlastnímu předivu myšlenek, které je tak nasnadě v dnešním nepřehledném, zahlceném, sekularizovaném světě, rozhodly se autorky Martina Chloupa a Irena Staneva k radikálnímu kroku: Odmítají stopovat samy sebe. Odmítají stopovat kohokoliv jiného. Nechtějí hledat cizí stopy v prostoru, jsou si vědomy toho, jak snadno se může stát, že namísto toho, abychom stopovali někoho jiného, vydáme se po stopách vlastních. Stopují tedy čas. Zastavují čas v momentech nejistoty, fascinace nebo problému.

Tomáš Ruller: Whitewashing / Performance déja vu
Kurátorka: Kateřina Lenzová
16. 7. – 10. 9. 2019

Tvorbu Tomáše Rullera můžeme chápat jako mentální, časoprostorovou intervenci, ve které autor přijímá roli média – ať přímo jako aktér ve svých performancích / akcích, tak jako osoba, která uzpůsobuje prostor pro následnou iniciaci akce a rozvíjí potenciál daného prostředí. V The White Room představil autor projekt sestávající ze dvou částí, které lze chápat jako dvě samostatné výstavy, jež na sebe volně navazovaly. V rámci doprovodného programu Tomáš Ruller prezentoval archivní dokumenty a videozáznamy z akcí a zavedl návštěvníky do zmíněných nedalekých lokalit, kde se tyto důležité události neoficiálního výtvarného umění odehrály.

Filip Černý: Whitemotiv
Kurátorka: Lucie Nováčková
17. 9. – 17. 10. 2019

Na výstavě Whitemotiv Filip Černý reagoval na předchozí výstavu Tomáše Rullera a jím vybielený prostor galerie The White Room. Výstava zahrnovala sérii nových obrazů, v nichž pokračuje v tematizaci zastavení času a příběhu, ve kterém bílá dostává více prostoru, a v němž symbolizuje nejistá místa naší paměti. Veškeré skicy k vystaveným obrazům vznikaly digitálně, jsou tedy snadno vymazatelné. Stejně tak pomíjíva je i technologie, již si Filip Černý vybral k přenosu digitálních kreseb do fyzického světa: zvolený pastel na plátně může působit jako jakási podmalba, prchavý záznam, přes který přejedeme prstem a zmizí.

Robert Palúch: Podprahové souvislosti

22. 10. – 22. 11. 2019

Palúch absolvoval na AVU, ateliér Jana Koblasy a posléze Jaroslava Róny. Ve své tvorbě mísí DIY postupy a uvažování nad sochařskou profesionalitou a vysokou úrovní zpracování. Hybridní povaha díla oscilující mezi objektem a figurací, i specifický sochařský humor a řemeslná svrchovanost činí z Palúcha nezaměnitelného autora s jasným rukopisem. Instalace v The White Room je jakýmsi dialogem dvou objektů. Objekt-archa, kterou sestavil z nalezených dveří komunikuje s druhým objektem představujícím náhrobek vlastních parodií, k němuž použil nábytek z jejich ložnice.

Anežka Hošková: Lucifer's The Light Of The World IV

2. 12. – 15. 1. 2020

Dílo Anežky Hoškové lze spojit s mezinárodním proudem mystické, asociční malby a postinternetové estetiky. Přestože je medium malby pro Hoškovou stále stěžejní, v posledních letech umělkyně pracuje s jejich přesahy: například velkoformátové malby na stěně galerie, instalace či performance. Na konci roku autorka představila v The White Room projekt s názvem Lucifer's The Light Of The World IV, ve kterém pracovala se symboly oscilujícími mezi magií a duchovnem. Tradice fascinace mysticismem a magií byla v Čechách po druhé světové válce přerušena a současní výtvarníci se tak buď musí odkazovat k dílům např. Josefa Váchala či Františka Drtikola nebo hledat inspiraci v zahraničí. Hošková ve svém díle kombinuje oba tyto vlivy - obrací se jednak k předválečnému mysticismu, ale také k synkretistickému pojmání symbolů.

Michal Cáb, Marek Hlaváč, Tomáš Kajánek:

Nikdy to nebylo, pořád to je...

Kurátorka: Katarína Gatialová

15. 1. – 26. 3. 2019

Skupinová výstava zabývající se tématem utopie nabídla několik rozdílných pohledů pracujících s tímto tématem kriticky, ale i stimulujících nové utopistické myšlení. Název „Nikdy to nebylo, pořád to je...” odkazuje k jedné z možných definic mýtu a utopie – jako k narativu, který nepopisuje historická fakta, ale za pomoci ahistorických a utopických příběhů vypovídá o kolektivně sdílených archetypech a spíše tušených než explicitně vyjádřených pravdách: Adam a Eva nikdy neexistovali, my všichni jsme Adam a Eva.

Výstava na jednu stranu předkládala řadu otázek a tezí, zároveň záměrně nenabízela žádné jasné odpovědi, jakoby prohlašovala, že luxus hledání slepých uliček je v dnešním světě, soustředěném na jistoty velmi cenný.

David Böhm, Jiří Franta, Michaela Černická, Jakub

Choma, Aleksandrida Jordanova, Martin Kolarov, Marek

Meduna, Patrik Pelikán, Jiří Straka, Petra Švecová,

Tomáš Vaněk, Adam Vít:

Penetrace (fluidní malba)

Kurátor: Jiří Černický

11. 6. – 6. 8. 2019

Výstava nazvaná Penetrace s přívlastkem fluidní malba se zhostila rozsáhlého industriálního prostoru a odhalila jeho skryté potenciály a významové konotace. Etablovaní umělci, absolventi a studenti UMPRM pracovali a zpracovávali přímo prostor galerie. Jejich díla prostupovala architekturou, schrývala se uvnitř zdí, jindy nečekaně vyplouvala na povrch. Šlo o zcela ojedinělý projekt akcentující pojetí malby na hraně možností vlastního média. Malba, tak jak ji můžeme chápat, je médium zatížené dějinami a komercí, které už řadu let prochází revizí a znovunalézáním sebe sama.

V tomto směru byla výstava Penetrace další z řady projektů pořádaných v rámci cyklu Malba.tečka (2018), který prezentoval malířské přístupy napříč současnou malířskou praxí, která přes opakovaně prohlašovaný konec malířství má stále své nezastupitelné místo ve vizuální kultuře.

Ateliér Digitální média / FUD UJEP:

Labyrinth

Kurátorka: Tereza Nováková

13. 8. – 8. 10. 2019

Společný projekt dvacítky současných i bývalých studentů ateliéru Digitálních médií a jejich pedagogů Michaely Thelenové a Radka Jandery byl pokusem vyrovnat se s rozporuplnou minulostí, se současnou společenskou krizí a vyjádřením touhy obstát v nejisté budoucnosti.

Díla vznikla detailním zkoumáním toho, co nás s historií spojuje a toho, jak ji lze akceptovat, hledáním identity jednotlivce i kraje, pohybem v labyrintu světa, jak je nám dnes známý.

Vystavující: Miroslav Hašek, Julie Hrnčířová, Radek Jandera, Moře Klidu, Jakub Korselt, Martin Krupa & Lucie Růžičková & Klára Kelovská, Klára Míčková, Alexandra Naušová & Simona Patelisová, Barbora Ondřichová, Gabriela Prochazka, Anna Roubalová & Karolína Votýpková & Terezie Adamová, Marie Sheerbaumová & Gabriela Krondáková, Petra Sklenářová, Barbora Šimková, Michaela Thelenová, Hana Vysloužilová.

Sylvain Azam, Ana Braga, Fanny Chalot, Judith Espinas, Céline Notheux, Catherine Radosa, Clément Roche, Giuliana Zefferi, Sophie Lamm, Yanick Langlois:

MIMOŘÁDNÉ VSTUPY

Kurátoři: Yannic Langlois, Catherine Radosa

22. 10. - 15. 12. 2019

Projekt Mimořádné vstupy pařížského Kolektivu W navazuje na dlouhodobý výzkum v oblasti kolektivní umělecké tvorby. Zatím poslední fáze výzkumu byla zaměřena na celkovou situaci Pragovky jako kolektivu i místa – od industriálního prostředí, v němž se nachází, po nadcházející přestavbu areálu a nejistou budoucnost podobných projektů. Umělci využívali nalezených materiálů a přímo na místě vytvářeli instalaci, která, jako kolektivní gesto nabízela originální náhled na komunitní umělecké projekty ve vztahu k autorství a tvorbě solitérních artefaktů. Výstavě předcházela přípravní fáze ve formě rezidence, během které francouzský kolektiv navazoval kontakt s pragováckou uměleckou komunitou a jejím industriálním zázemím.

Výstava nabídla svěží vhled do institucionální kritiky z pohledu podobně laděné komunity sídlící na okraji Paříže.

PRAGOVKA GALLERY ENTRY

Andrea Mikysková, Ivana Pavlíčková, Patrik Křiššák:
Beuys don't cry

Kurátorka: Veronika Zajačiková

15. 1. – 19. 2. 2019

Výstava Beuys Don't Cry se pokoušela zachytit mizející, dnes již téměř nepolapitelnou hranici mezi skutečným a virtuálním světem. Trojice autorů čerpá inspiraci v internetovém prostředí a pracuje s jeho specifickou vizuální estetikou a prostorovými zákony, které převádí v reálné site specific instalace. Tvůrci konfrontují diváka skrze různá média jako je video, objekt, malba s fragmenty dnešní materialisticko-kapitalistické společnosti. Tyto symboly (brand, značka) autoři parodují a všelijak manipulují, aby je pak zasadili do fantaskních mnohdy post-apokalyptických vizí krajín budoucnosti. Ony nepravděpodobné reality mohou být nenaplněnými vizemi, ale tak jistě reflexemi současných kulturně-společenských dilemat ať už jde o vztah k přírodě, ekologii, systémům komunikace a otázkám spojených s vlastní identitou.

Lea Petříková: A Girl Named Sandoz

Kurátorka: Klára Vavříková

26. 2. – 26. 3. 2019

Lea Petříková absolvovala studia v Centru audiovizuálních studií na FAMU a v Ateliéru supermédií na UMPRUM. Věnuje se volné tvorbě, teoretickému výzkumu a mezioborovým projektům. Výstavní projekt A Girl Named Sandoz vycházel z autorčina výzkumu zaměřeného na změněné stavy vědomí v umění v kontextu filmových archivů farmaceutické společnosti Sandoz (dnešní Novartis). Zde legendární „otec“ LSD švýcarský vědec Albert Hofmann poprvé syntetizoval „lék na duši“ a v rámci této společnosti také fungovala od konce padesátých let tzv. Cinematheque Sandoz. Ta měla na starost nejen výrobu propagačních a edukativních filmů, ale také produkci specifických uměleckých děl s překvapivými výtvarnými kvalitami, které tematizovaly změněné stavy vědomí. Lea Petříková volně pracuje s odkazem propagačních filmů z nichž čerpá ve vlastní tvorbě, současně se však stává jejich kurátorkou, když je předkládá návštěvníkům v původní podobě.

Kristína Bukovčáková, Jakub Dominec, Amalie Hubeňáková, Anežka Konrádová, Adéla Kostkanová, Jan Kvíz, Nikol Lourková, Veronika Nemejovská, Minami Nishinaga, Antonie Stanová, Martina Staňková, Václav Světlík, Tereza Sýkorová, Lenka Štěpánková: Zverimex
Kurátorka: Anna Šimová
11. 6. - 9. 7. 2019

Výstava studentů Ateliéru Intermediální konfrontace UMPRUM tematizovala hraniční až limitující momenty tvorby a jejího vystavování. Výsledná výstavní expozice se snažila o nalezení harmonie mezi jednotlivými díly i mezi samotnými osobnostmi umělků a umělců daného ateliéru.

Tomáš Bryscejn, Tania Nikulina:
Burn my tent till the rent
Kurátorka: Kristýna Pěčová
16. 7. – 10. 9. 2019

Ústředním tématem výstavy Tanii Nikuliny a Tomáše Bryscejna byla ambivalence kulisy. Každá kulisa sestává ze dvou stran. První je nástinem imaginární skutečnosti a potenci ke konstruování příběhu. Druhá je naopak ryze technická a její odhalení přiznává fiktivnost předkládané reality. Kulisy jsou tak prostředkem úniku do alternativní inscenace, současně však v sobě skrývají faleš a přetvářku. Tania s Tomášem jich využívají k vytvoření monumentální architektury nově definující prostor galerie.

Jana Mercogliano: V jiném světě
Kurátorka: Tereza Špinková
17. 9. – 17. 10. 2019

Jana Mercogliano vystudovala architekturu a design na Kalifornské univerzitě. Technické vzdělání nezapře ani ve své volné tvorbě, ve které se v poslední době věnuje světelným instalacím s vlastním analogovým řízením, které jsou schopné reagovat na pohyb návštěvníka a zároveň disponují vlastní logikou umožňující určitou míru autonomie na vnějších vlivech. Projekt pro Pragovka Gallery vychází z autorčina dlouhodobého zájmu o fyzikální struktury; lze jej chápat jako zhmotnění neuronové sítě v mozku. Přeneseně symbolizuje šíření informace či aktivity ve vnějším světě a ukazuje mechanismy jeho poznávání. Zkoumání neuronových sítí uvnitř nás patří stále k neprobádaným místům, byť je nám více než vlastní.

David Bartoš: Portrét rodiny

22. 10. – 22. 11.

Kurátorka: Barbora Ciprová

Vnitřní svět každého z nás se neustále protlouká dvěma dalšími symbolickými prostory - soukromým a veřejným. Ten první jsme si ohraničili slovem rodina. Veřejný svět je vše ostatní, a pro společné přežití v něm si nastavujeme nespočet pravidel. Pravidel, která ne vždy souvisí se slovem pravda. Pokud je ale i rodina plná nevinných lží, stává se z ní společenská instituce sobě vzdálených jednotlivců. Komunikace je manipulativní hrou, neupřímnost zvykem. Jako děti vyrůstáme v tomto mikrokosmu, a aniž bychom si to uvědomovali, najednou lžeme třídní učitelce, doktorovi, revizorovi, šéfovi, přátelům.

Matěj Frank, Jasmin Schaitl: Enterning Continuities

Kurátor: Jakub Frank

2. 12. – 15. 1. 2020

Na společné výstavě v Pragovka Gallery nabídli autoři vhléd do svého stále probíhajícího projektu Diary, na kterém pracují téměř 3 roky. Rozhodli se, že každý den, který stráví dohromady, zachytí nějakým opakovatelným a pravidelným způsobem. Ten den se vždy postaví proti sobě a na papír si navzájem obkreslí chodidla – jednoduše tak získávají neustále zvětšující se sbírku kreseb chodidel v různých konstelacích.

Aleš Novák: Postbarokní folklór

Kurátorka: Lucie Nováčková

15. 1. – 19. 2.

Aleš Novák se ve své volné tvorbě dlouhodobě zabývá aktualizací historických směrů a jejich principů. Nutnost vyrovnat se s otázkami týkajícími se post-internetového způsobu instalace i odkazu dějin umění Nováka provokuje k radikální reakci na galerijní prostor. Do funkcionalistické budovy dnešní Pragovka Gallery umístil svéráznou „neobarokní“ instalaci. Funkcionalistický sloup uprostřed galerie využil jako odrazový můstek pro objekt s hlubokým duchovním významem.

Monika Žáková: Nová gravitace II

Kurátorka: Tereza Jindrová

26. 2. – 26. 3. 2019

Výstava Moniky Žákové Nová gravitace II. navázala na autorčinu dřívější prezentaci, kde se nechala vést logikou zpracovávaných materiálů a samotného výstavního prostoru. Pro galerii vytvořila novou sérii objektů z pozinkovaných a ocelových plechů, které byly vystaveny po boku papírových koláží a modelů, na kterých umělkyně prezentuje obdobné formální vlastnosti materiálů, které se stávají pouhým okem nerozlišitelnými.

Barvolam / Dagmar Filípková, Mirek Kaufman, Otto

Kouwen, Marie Kúsová, Ladislav Svoboda a další:

Jamming

Kurátorka: Terezie Zemánková

11. 6. - 9. 7. 2019

Jamming je dlouhodobý výtvarný projekt, ve kterém společně tvoří umělci s nálepkou „mentální hendikep“ a umělci postižení akademickým vzděláním. Snaží se prolomit bariéry na několika frontách: dokázat, že více malířů se může podělit o jedno plátno; a že lidé s „mentálním hendikepem“ i ti bez něj nemusí žít v oddělených světech a jejich vzájemné přiblížení může být zdrojem inspirace. Projekt Jamming zároveň podnítil diskuzi o tématech jako jsou diverzita, inkluze či normalita.

Katharina Mercedes Marszewski: Kosmos Open Hours
Kurátorka: Veronika Čechová
16. 7. - 10. 9. 2019

Jakou otevírací dobu vůbec má Kosmos? Není náhodou otevřený pořád? Jak si domluvit schůzku s něčím, co je neustále přítomné, ale zároveň nedosažitelné? Jak promlouvat k něčemu, čeho jsme sami součástí. Veškerá díla Kathariny Mercedes Marszewski vyplývají z jejího zájmu o vlastní mnohotvárnou roli umělkyně, textilní tiskařky, majitelky studia pro sítotisk, živnostnice na volné noze, přítelkyně, snílka. Série tisků, které autorka vytváří, ožívají, aby se ocitly v reálných situacích. Její tvůrčí proces nejvíce připomíná směs zkoušek a cyklických etap. Být jejím dílem znamená „žít“, být přítomná, zranitelná, v akci, klidná a svůdná.

George Anghelescu, Stefan Ungureanu: Wonderlust
Kurátor: Dan Popescu
17. 9. – 17. 10. 2019

Výstava Wonderlust představila současnou rumunskou malbu. Ștefan Ungureanu a George Anghelescu jsou bukurští umělci, kteří se snaží vnést do sekularizovaného světa nějaký řád. Umění vnímají jako činnost, která se pokouší slepit rozštěpenou osobnost odbožštělého člověka. Oba autoři mají odlišné malířské přístupy, spojuje je však zájem o to, čemu bychom v dnešní době mohli říkat zázrak. Ștefan Ungureanu hledá odpověď ve vizuální analýze vědeckého hledání vědomostí, zatímco George Anghelescu vytváří nové mapy odlidšťujících teatrálních strategií politické moci, které jsou v jeho podání až mytické.

Marie Tomanová: Young American
Kurátor: Tomas Beachdel
22. 10. – 22. 11. 2019

Projekt Young American se zaměřil na otázky identity mládeže (zejména rasy, pohlaví). Důležitým momentem projektu je sama autorka, která skrze vlastní zkušenost nahlíží na americkou společnost očima nezaujatého pozorovatele, který se ale zároveň snaží do společnosti zapadnout. Young American Marie Tomanové přímo nezpochybňuje, co to znamená být dnes Američanem, ale oslavuje svobodu a myšlenku „bytí Američanem“, která stále vzbuzuje možnosti a naděje na svobodu.

Vladimíra Kotra: Chiméra
Kurátorka: Natálie Drtinová
2. 12. – 15. 1. 2020

Projekt Chiméra zachycuje složité psychické rozpoložení člověka, procházejícího proměnou z muže na ženu. Nejedná se o transsexuála, ale o intersexuála, který v děloze své matky (v ranné fázi plodu) splynul s plodem své sestry dvojčete. Tuhle skutečnost však zjistili lékaři náhodou, až po skoro dvou letech její probíhající proměny na ženu. Gabi má údajně sedmdesát procent orgánů v těle s ženskými chromozomy XX, včetně děložního hrdla a nefunkčních vaječníků. Vnější genitálie má mužské a to bohužel také ovlivnilo její mužský vzhled.

FLYING INN / VÝSTAVA REZIDENTŮ PRAGOVKY

Výstava Flying Inn kurátorovaná Karlem Srpem byla přehlednou výstavou rezidentů Pragovky opakující se každé dva roky. Pro tuto výstavu byly využity prostory galerií (The White Room, Pragovka Gallery Entry, Pragovka Gallery Rear, Pop-Up) a negalerijní prostor bývalé jídelny. Výstava se tak rozkládala na více než 2000m² a představila tvorbu 52 místních umělců a jednoho hosta.

Východiskem kurátorské koncepce bylo představení autorů v kontextu místa. Pragovka je živým centrem uměleckého a kulturního dění v sociálně vyloučené lokalitě Vysočany. Jádrem byla a je umělecká komunita, která zde vznikla zcela přirozeně, a která spojuje stovku umělců od studentů po etablované umělce. Díky tomuto vzácnému spojení vznikl na Pragovce mix různorodých umělců, médií i zkušeností. Kurátorský koncept výstavy sledoval tento neobvyklý jev a umožnil tak mladým umělcům prezentovat svou tvorbu vedle zkušenějších kolegů jako je Anna Hulačová nebo Dominik Lang. Na konci roku 2018 byli osloveni všichni umělci sídlící na Pragovce a ti, jež nabídka společné výstavy zaujala, byli ihned zařazeni do finálního výběru. Kurátor absolvoval desítky hodin návštěvami ateliérů a vybíral nejaktuálnější díla, často ještě v procesu tvorby. Z kapacitních důvodů nemohli být zařazeni všichni přihlášení, ale snaha byla vybrat na první pohled nesoudnou skupinu vystavujících, která by vypovídala o fenomenu Pragovky v té nejpravdivější formě a zároveň na vysoce profesionální úrovni. Přes záměrnou různorodost autorů bylo cílem vytvořit kompaktní výstavní projekt. Výstava byla rozčleněna do několika tematických celků – kritika společnosti, abstraktní tendence v umění, vnitřní mytologie, předmětné, figurální zobrazení, archetypální východiska, zpochybňování pojetí času, prostoru a paměti, hra se slovy a site-specific.

Jakousi výstavou ve výstavě byl projekt Daniela Hanzlíka a jeho hosta Jaroslava Prokeše v prostoru The White Room s názvem Stín bodu, který měl svého vlastního kurátora Petra Vaňouse i svůj vlastní vizuál. Toto odbočení na výstavní trase bylo určitou metaforou – časoprostorovou anomálií vyplývající jak z vlastního projektu Hanzlík-Prokeš-Vaňous, tak jednoho z tématů Srpova konceptu, tak ze specifik galerijního prostoru a jeho umístění v hlubinách budovy E.

Výstava Flying Inn byla proudem proměňujících se individuálních výpovědí, které na sebe svým způsobem

reagovali – ať záměrně či nevědomě. Důležitým tématem které měla výstava představit, byly vztahy mezi autory. Některá díla otevřeně přiznávala inspiraci dílem kolegů, na výstavě se objevila společná tvorba dvou autorů, kteří se jinak věnují vlastní tvorbě, k dokreslení komunitního prostředí na Pragovce dopomohly komentované prohlídky, které byly vedeny dvojicí umělců, kteří představovali tvorbu svých kolegů z vlastního, osobního pohledu.

Vystavující: Kateřina Adamová, Karíma Al-Mukhtarová, Jana Babincová, Zuzana Badinková, Tomáš Beňadik, Kateřina Burgertová, Jan Cileček, Filip Černý, Tomáš Džadoň, Eliška Fialová, Daniel Hanzlík, Matouš Háša, David Helán, Anežka Hošková, Petra Hudcová, Anna Hulačová, Martina Chloupa, Jakub Janovský, Jan Jírovec, Jaroslava Kadlecová, Martin Káňa, Susanne Kass, Rebeka Kloudová, Terezie Kolářová, Tadeáš Kotrba, Marie Ladrová, Veronika Landa, Dominik Lang, Václav Litvan, Martin Matoušek, Matouš Marek, Lucie Nováčková, Robo Palúch, Pasta Oner, David Pešat, Milan Plešinger, Tomáš Prchal, Jaroslav Prokeš, Veronika Přikrylová, Ondřej Roubík, Zuzana Růžičková, Juraj Schikor, Alessandra Svatek, Pavel Šimíček, Adam Štech, Petra Švecová, Pavel Tichoň, Pavel Trnka, Pavla Vachunová, Martin Vlček, Ladislav Vlha a host Jaroslav Prokeš.

KOLBEN OPEN 6 / 6. 4. 2019

Kolben Open aktuálně patří k nejnavštěvovanějším uměleckým akcím roku. V roce 2019 přitáhla akce pozornost přes 2 000 lidí, kteří navštívili padesát otevřených ateliérů na Pragovce, kde měli možnost sledovat umělce v jejich pracovním prostředí. V rámci Kolben Open 6 byl připraven doprovodný program, zacílený na rodiny s dětmi, odbornou i širokou veřejnost ve formě výtvarných workshopů, prohlídky areálu, komentovaných prohlídek po ateliérech, přednášek a koncertů. Dlouhodobým záměrem organizátorů Kolben Open je spolupracovat s dalšími subjekty s podobnými cíli – letos se tak mohla projevit spolupráce s Týdnem umění. Kolben Open se stala oficiálním předvojem Týdne umění (vzhledem k odlišným datech akcí), což vedlo ke vzájemnému obohacení programu a zvýšení povědomí o obou akcích.

Pokud výstava splnila svůj účel prezentovat současnou uměleckou tvorbu se zachováním pragovského komunitního rázu, pak Kolben Open ještě prohluboval tyto snahy a představil centrum v kontextu současné situace i historie. Základ akce tvořily otevřené ateliéry, do programu byly zapojeny všechny subjekty, které aktuálně sídlí v areálu Pragovky – od alternativních po komerční. Občerstvení zajišťovala místní kavárna Pragovka a Permanent Beer Fest, RedBull Max Space zpřístupnil skateboardovou halu, graffiti scéna napojena na Pragovku měla k dispozici legální stěnu, haly přiléhající k budově E, které nejsou jinak přístupné byly otevřené veřejnosti. Vzhledem k probíhajícím demolicím v areálu jsme považovali za příhodné otevřít téma památkové péče ve formě přednášky kvalifikovaného odborníka, navštívit alespoň zbylé haly a rozproudit debatu s pamětníky a následně o dva týdny později s kulturními pracovníky na veřejné debatě týkající se tématu transformace industriálních prostor (24. 4., v rámci programu Týdne umění), kde jsem se od památkové péče dostali k samotné kulturní produkci v nevyužívaných objektech, které jsou velmi inspirativní, ale mají často charakter dočasné autonomní zóny. Debaty se zúčastnili zástupci kulturních center či uměleckých projektů pracujících s industriálním prostorem – krom Pragovky, Studio Prám – Magdaléna Staňková; Mayrovka/Makráč – Dagmar Šubrtová; Badespasstotal – Barbora Klaska; Hól – David Fejgl; Štkaní, z.s. – Kateřina Lenzová; projekt Industriály – Veronika Kastlová. Jádrem byla veřejná výměna zkušeností týkajících se práce na poli umění se všemi úskalími s tím spojenými.

ARTBAZAAR / 28. 4. / 15. 12. 2019

Akce s názvem Artbazaar se poprvé konala v květnu 2018, kdy byla součástí programu Open House Praha. Záměrem bylo pořádání uměleckého blešího trhu, který by byl protipólem art fairu či akcím typu Design blok, a na kterém by „art“ zastupoval umělecký rámec, nikoliv údajnou hodnotu uměleckých děl - tedy: umělci by mohli prodávat nejen svou tvorbu, ale jakékoliv předměty, kterých se chtějí třeba jen zbavit. Součástí dubnového Artbazaaru byly otevřené ateliéry, komentované prohlídky, malířský workshop pro děti a afterparty s DJ. Akce proběhla ve spolupráci s Kafe Pragovka, která zajišťovala občerstvení a pořádala paralelně první Pragovka Spring Market, který nabízel produkty designérů sídlících na Pragovce i mimo ni. Kafe Pragovka pak odděleně pokračovala v budování vlastní značky odvozené z Pragovka Spring Market také na podzim pod názvem Pragovka Fall Market.

Další termín Artbazaaru se konal znovu před Vánoci, s podobným programem, s vědomím, že osvědčená značka Artbazaaru pomohla vytvořit další label, který se na Pragovce bude – již bez účasti Pragovka for Art, z.s. konat. Artbazaar bude pokračovat ve své započaté koncepci a rytmu událostí pouze dvakrát ročně, což považujeme za udržitelné jak pro umělce usídlené na Pragovce, tak pro náš tým.

ZAŽÍT MĚSTO JINAK / 22. 9. 2019

V rámci celopražské akce Zažít město jinak připravila Pragovka for Art z.s. již po druhé celodenní program zahrnující graffiti workshop, dětské výtvarné dílny, večírek ku příležitosti otevření nové EKO zóny, otevřené ateliéry s komentovanou prohlídkou a na závěr dne afterparty. Událost byla jakýmsi ohlédnutím za devíti lety Pragovky a možností zažít Pragovku v současné pestré podobě, jelikož vzhledem k plánované přestavbě areálu se zdejší rozsáhlá umělecká komunita bude částečně stěhovat a umenšovat. Na Pragovce se tak spojily všechny enklávy: umělci, galerie, Permanent Beer Fest a zdejší kavárna Pragovka.

Pod vedením našich zkušených lektorů probíhal graffiti workshop nejen pro děti, ale i pro dospělé, na kterém byly předvedeny základní techniky práce se sprejem, následovaný exhibicí graffiti na legálně vymezené stěně. V rámci nově otevřené EKO zóny probíhaly workshopy výroby vermikompostu z recyklovaných kbelíků od barev a výroby tzv. Seedbombs. Celá ekozóna byla pojata jako informační stanice, party u nově sestaveného kompostu a druhé workshopové místo, čímž lehce narušila stávající kavárenský stereotyp.

Stejně jako na Kolben Open, i na Zažít město jinak otevřeli někteří umělci své ateliéry pro veřejnost.

LETNÍ KINO / 20. 6. - 19. 9. 2019

Po loňském úspěchu večerů s letním kinem a filmy FAMU letos Pragovka navázala na spolupráci a opět pořádala pravidelné projekce filmů studentů přední české filmové školy. Záměrem tvůrců programu letního kina je obohatit místní „pragováckou“ tvorbu převážně mladých výtvarných umělců o další estetickou dimenzi, tedy filmu. Všechna promítání probíhala současně s doprovodným programem v galeriích, aby byl návštěvníkům nabídnut komplexní kulturní program.

Základní myšlenkou dramaturgie projekcí je na půdorysu každého večera ukázat umělecky různorodé uchopení jednoho tématu vícero autory. Organizátoři zajistili odborné úvody projekcí a u vybraných snímků i účast režisérů k pofilmové diskusi.

Výběr filmů, který upřednostňuje snímky oceněné na některém z filmových festivalů, tak umožňuje pražským divákům seznámení se s tvorbou současné mladé generace FAMU, která bývá k vidění spíše jen na filmových festivalech (Famu Fresh Blood I, II). Po úvodním večeru věnovaném sci-fi a fantasy (11. 7.) bude následovat pásmo slavných absolventů FAMU (25. 7.), kteří měli velký ohlas ve světě (Chytilová, Holland, Kusturica a další). Určujícím bodem dramaturgie bylo propojit právě tuto nastupující generaci s prezentací snímků, které se lety staly prověřenou kvalitou. V srpnu tak budou zařazeny tři slavné a nedávno restaurované české filmy, které poskytl Národní filmový archiv (Lásky jedné plavovlásky, Spalovač mrtvol a Ze soboty na neděli), přičemž druhý jmenovaný byl v restaurovaném provedení odpremiérován letos na MFF v Karlových Varech.

PROGRAM:

20. 6. 2019 Famu léto I.: „Celebration“

Inscenace No1948 - rež. David Daenemark, (2018) 11:47
Kde domov můj? - rež. Manri KIM, (2018) 2:57
Naše osmičky - rež. Petr Mischinger, (2018) 3:42
Padesát let poté - rež. Ekaterina Bessonova, (2018) 4:02
Den žen - rež. Evgeny Terpuhov, (2018) 5:46
Černý dort - rež. Johana Švarcová, (2016) 24:28
Tradice - rež. Kateřina Turečková, (2017) 6:43
Konzerva - rež. Lucie Navrátilová, (2017) 14:08

27. 6. 2019 Famu léto II.: „Praha, má lásko“

Náš Prostor - rež. Petra Fendová, (2017) 2:54
DODEK - rež. Nora Štrbová, (2017) 4:05
Praha očima cizinců - rež. Daria Kashcheeva, (2017) 4:35
Praha, má lásko - rež. Tomáš Pavlíček, Viktória Rampal
Dzurenko, Jakub šmíd, Markéta Černá, (2012) 70:00

4. 7. 2019 Famu léto III.

David, rež. J. Těšitel, celovečerní film, (2015) 80:00

11. 7. 2019 Famu léto IV.: Od absurdity ke Sci-Fi

Na okraji, rež. Barbora Chalupová (2018) 14:02
Olga, rež. Kryštof Hlúže (2017), 5:00
Lesapán, rež. Pavel Soukup (2015), 22:19
Anticorra, rež. Jiří Volek (2009), 5:00
Anticorro, rež. Šimon Štefanides, (2016) 0:03
Neil, rež. Martin Pošta, (2017), 6:00
Buffer Zone Blues, rež. Franz Milec (2018), 9:00

18. 7. 2019 Léto s FAMU V.: „Slavní absolventi FAMU“

Strop, rež. Věra Chytilová (1961), 41:00
Hřích Boha, rež. Agnieszka Holland (1969), 24:00
Guernica, rež. Emir Kusturica (1978), 25:00
Ropáci, rež. Jan Svěrák (1988), 20:00

25. 7. 2019 Léto s FAMU VI.: „FAMU Fresh Blood vol.1“

Sto dvacet osm tisíc, rež. Ondřej Erban (2018), 15:59
Spolu sami, rež. Diana Cam Van Nguyen (2018), 9:44
Plus One, rež. Myroslava Klochko (2019), 23:23
Narkissos, rež. Nora Štrbová (2018), 3:02
Hra, rež. Lun Sevník (2019), 22:06

1. 8. 2019 Léto s FAMU VII.: „FAMU Fresh Blood vol.2“

Schovka, rež. Bára Halířová (2019), 6:56
Home Sleep Home, rež. Adam Koloman Rybanský (2019), 24:19
Prorok, rež. Jaroslav Moravec (2019), 3:23
Nevím, kaluže, rež. Anna Petruželová (2018), 9:55
Cukr a sůl, rež. Adam Martinec (2018), 19:17
Nebát se ničeho, rež. Jakub Jirásek (2019), 19:30
Medvěďení, rež. Daniela Hýbnerová (2019), 1:32

8. 8. 2019 Letní kino na Pragovce VIII.:

„Československá nová vlna I.“

Lásky jedné plavovlásky, rež. M. Forman (1965), 77:00

15. 8. 2019 Letní kino na Pragovce IX.:

„Československá nová vlna II.“

Spalovač mrtvol, rež. Juraj Herz (1968), 96:00

22. 8. cca Letní kino na Pragovce X.:

„Setkání s průkopníkem erotiky ve filmovém umění“

Ze soboty na neděli, rež. Gustav Machatý (1931), 69:00

29. 8. 2019 Letní kino na Pragovce XI.:

FAMU Wonderwomen

Ze života matek, rež. Kristina Dufková, (2006) 6:33
Ženy, rež. Dora Šustičí, (2015) 10:01
I (I love) rež. Lenka Benešová, (2016) 13:47
Cukr, rež. Tereza Vejvodová, (2018) 24:52
Persefona, rež. Dora Šustičí, (2018) 05:06
Letušky, rež. Karolína Litschová, (2019) 18:00

5. 9. 2019 Letní kino na Pragovce XII.: "Zpátky do školy, hurá do kina"

Nový druh, rež. Kateřina Karhánková, (2013) 6:18
Hopu, rež. Lucie Kokoliová, (2019) 3:31
Chybíčka se vloudila, rež. Anety Kýrová, (2008) 6:35
Tonda a bacil, rež. Kateřina Karhánková, (2014) 4:16
Malý Cousteau, rež. Jakub Kouřil, (2013) 8:00
Neil, rež. Martin Pošta, (2017) 5:58
Plody mraků, rež. Kateřina Karhánková, (2017) 10:30
Pouštět draka, rež. Martin Smatana, (2019) 13:07

12. 9. 2019 Letní kino na Pragovce XIII.: "FAMU v Cannes"

Bába, rež. Zuzana Kirchnerová, (2008) 20:44
Retriever, rež. Tomáš Klein, (2014) 23:16
Atlantida, 2003, rež. Michal Blaško, (2017) 29:12
Pandy, rež. Matúš Vizár, (2013) 11:28

19. 9. 2019 Letní kino s FAMU XIV.: „METRO:

Ukončete výstup a nástup, příští zastávka – FAMU“

DOPROVODNÉ PROGRAMY

Celoroční program zahrnuje plán výstav s doprovodným programem ve formě komentovaných prohlídek, tematických přednášek, veřejných debat, workshopů pro veřejnost, performance a koncertů, výtvarných workshopů pro děti, dospělé i seniory atd. Pořádání doprovodných akcí vnímáme jako symbiózu hodnot – pro galerii vždy znamenají zvýšení návštěvnosti a tedy i povědomí o výstavách a umělcích – současně vytváříme pro širokou veřejnost příležitosti k „objevení“ areálu s možnostmi kulturního využití, které jinak v lokalitě chybí. Aktivně spolupracujeme s městskou částí Prahy 9, připravujeme edukační programy pro školy. V památkově chráněných objektech pořádáme prohlídky s pamětníky, které sloužily jako informační základ pro výzkum Mgr. Marcela Tomáška, MA a studentů Fakulty architektury na ČVUT v roce 2017 – 2018. Výsledkem výzkumu bude dokumentární film zachycující výpovědi pamětníků a aktuální stav budov v areálu Pragovky, který je v plánu promítat na vybraných akcích.

Za zmínku stojí pravidelné čtvrtletní Korzo Pragovka a jeho letní obdoba Dolce far niente – které již druhým rokem nabízelo široké spektrum kulturních aktivit – jádrem byla vždy komentovaná prohlídka výstav s tvůrci a kurátory doplněná například o taneční performance (Barbora Miková), audiovýlet po pražské krajině (Alexandra Naušová) či Vjing (Klára Míčková, Matěj Kolařík).

Doprovodný program k výstavě Ley Petříkové *A girl named Sandoz* se podařilo začlenit do programu Febiofestu, což mělo za následek nejen větší zájem médií, ale také podstatně vyšší návštěvnost.

V srpnu pořádala Pragovka Gallery spolu s Orchestrem BERG prostorovou hudební performance, která se uskutečnila v rámci synchronizovaných vernisáží. Součástí programu byla přednáška *Industriální Vysočany* a návštěva industriálních objektů v areálu vedená předním českým odborníkem na průmyslové dědictví Lukášem Beranem. Další exkurz do historie Vysočan přinesl Tomáš Ruller, který v průběhu několika komentovaných prohlídek poskytl archivní dokumenty a videozáznamy z akcí, jež se odehrály v blízkém okolí Pragovky. Galerii se tak podařilo připomenout zapomenuté události neoficiálního výtvarného umění a promítnout dosud nezveřejněné snímky z akcí „Konfronace VI“ či „DIALOG PRAHA / LOS ANGELES“.

PROGRAM:

6. 1. 2019 Synchronizované dernisáže čtyř výstav

- Muzeum zítřejšího počasí, Liquid Lingea, Sound and look of no wood a Zevlení zlevní
- Zvuková performance Kati Linek

15. 1. 2019 Synchronizované vernisáže čtyř výstav

- Postbarokní folklór, Nikdy to nebylo, pořád to je, Beuys Don't Cry a Napadení kancem
- Zvuková performance: Morasten (Silva Morasten)
- Performance: Marek Hlaváč
- Afterparty + grilovačka
- otevření Sochařské posilovny pod komínem/ Kryštof Kaplan

31. 1. 2019 Korzo Pragovka

- Nikdy to nebylo, pořád to je: Marek Hlaváč, performance
- Postbarokní folklór: komentovaná prohlídka s kurátorkou
- Ondřej Roubík a Martin Matoušek: Prání (ateliérová předpremiéra)

9. 2. 2019 Performance Napadení kancem

12. 2. 2019 Korzo Pragovka

- Beuys don't cry: Komentovaná prohlídka s kurátorkou a umělci / Nikdy to nebylo, pořád to je: Marek Hlaváč, performance / Napadení kancem: pokračování ve hře Dračí doupě
- performance-David Helán: Su prsa jsme

19. 2. 2019 Synchronizované dernisáže výstav

- Postbarokní folklór, Beuys don't cry a Napadení kancem

26. 2. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- A Girl Named Sandoz, Nová gravitace II., Patrik

21. 3. 2019 Korzo Pragovka / SANDOZ EXPERIENCE

- přednáška Víta Pokorného: Výklad Psychedelických zkušeností
- promítání filmů společnosti Sandoz, Meet the artist and curator: Klára Vavříková a Lea Petrik
- komentovaná prohlídka výstavy Nikdy to nebylo, pořád to je s umělcem Tomášem Kajánkem
- Meet the artist: Monika Žáková (výstava Nová gravitace II)
- Meet the artist: Veronika Přikrylová (výstava Patrik)

26. 3. 2019 Synchronizované dernisáže výstav

- A Girl Named Sandoz, Nová gravitace II., Patrik, Nikdy to nebylo, pořád to je
- koncert Kolektiv
- součástí doprovodného programu Febiofest.

6. 4. 2019 Kolben Open 6

- Výtvarné workshopy / David Pešat, Kristýna Fabianová
- Teorie jablka v praxi / graffiti workshop-venkovní workshop s exhibicí na legálně vymezené ploše s Jurajem Ďurišem a Tomášem Hricem
- Vezmi dědu na Pragovku! - Interaktivní hra
- Industriální architektura Vysočan / přednáška Lukáše Berana s prohlídkou areálu Pragovky
- Otevřené ateliéry
- Komentovaná prohlídka ateliérů
- Vernisáž rezidentské výstavy Flying Inn
- Performance Miki-DiscJockey Mikuláš + Děti Errorovy
- Koncerty-MR, Střešovická Kramle
- After party: DJ SNAUT

11. 4. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

18. 4. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

22. - 28. 4. 2019 Týden umění 2019

22. 4. 2019 Velikonoční pondělí na Pragovce

- výtvarný workshop se Zuzanou Halfarovou

23. 4. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Tadeášem Kotrbou a Ondřejem Roubíkem

24. 4. 2019 Otevřená debata: přístupy a způsoby, jak vybudovat kulturní centrum v industriálním prostředí / praktické zkušenosti a teoreticko-kritická reflexe.

- Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Janou Babincovou a Robo Palúchem

25. 4. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Petrou Hudcovou a Danielelem Hanzlíkem

26. 4. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Pavlem Tichoněm + Veronikou Přikrylovou

27. 4. 2019 Kurátorská prohlídka s Karlem Srpem

28.4. Art Bazaar

- **Meet the Artist:** komentovaná prohlídka výstavy s Marií Ladrovou + Filipem Černým

2. 5. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

9. 5. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

16. 5. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

23. 5. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

30. 5. 2019 Meet the Artist

- komentovaná prohlídka výstavy s Lucií Nováčkovou

6. 6. 2019 Vernisáž výstavy Flying Inn a Stín bodu

- setkání s kurátorem Karlem Šrpem

11. 6. 2019 Synchronizované vernisáže výstav:

- Jamming, Stopování, Penetrace, Zverimex

20. 6. 2019 Dolce far niente

- 16:00 Workshop „Jamming – malování bez bariér“
- 19:00 komentovaná prohlídka s kurátorem výstavy Penetrace / Pragovka Gallery Rear Jiřím Černickým
- 20:00 Meet the artist / Martina Chloupa provede výstavou Stopování / The White Room
- 20:30 komentovaná prohlídka výstavy ZVERIMEX
- 21:30 Famu léto I.: pásmo na téma „Celebration“

9. 7. 2019 Synchronizované vernisáže výstav:

- Jamming, Zverimex a Stopování – komentované prohlídky výstav

16. 7. 2019 Synchronizované vernisáže výstav:

- Kosmos Open Hours, Burn my tent till the rent, Whitewashing
- koncert Trauma & Jim Hate (Wrong)

25. 7. 2019 Dolce far niente

- „12/15 - STARŠÍ/MLADŠÍ“ (1988): projekce video-dokumentu (cca 30 min.) ze zahájení výstavy 12/15 v Lidovém domě ve Vysočanech, prezentace dokumentů a vzpomínek, procházka k nedaleké lokalitě
- Komentované prohlídky výstav s kurátory
- Vernisáž výstavy 448. UKG Praha: Lucie Nováčková: Mám ráda svá rajčata
- Léto s FAMU VI.: „FAMU Fresh Blood vol.1“

6. 8. 2019 vernisáž výstavy: Penetrace

- komentovaná prohlídka s kurátorem a umělci

8. 8. 2019 Dolce far niente

- „8. 8. 88“ (1988): Projekce video-dokumentu k výročí performance namísto zakázané výstavy v kulturním středisku na Opatově, prezentace dokumentů a vzpomínek, vernisáž 1. fáze výstavy
- Banquet W: večere k příležitosti začátku rezidence francouzského Kolektivu W v Pragovce
- Letní kino na Pragovce VIII. – „Československá nová vlna I.“

13. 8. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- Performance Déja vu, Labyrinth
- Performativní karamelizace „De-formace“, autorky Alexandra Naušová a Simona Patelisová, možnost spoluúčasti veřejnosti
- VJing Klára Míčková, Matěj Kolařík
- Lukáš Beran – Krátká přednáška o historii Pragovky, prohlídka Strojírny
- LOST in SPACE - site-specific hudební vystoupení

22. 8. 2019 Dolce far niente

- Lecture / Unmanifesto – scénické čtení
- Wallet Book n°6 – Sabotage: akce francouzských umělců z Collectif W
- Letní kino na Pragovce X. – „Setkání s průkopníkem erotiky ve filmovém umění“

29. 8. 2019 Dolce far niente

- Performativní karamelizace „De-formace“, A. Naušová a S. Patelisová, možnost spoluúčasti veřejnosti
- Přednáška zástupců spolku Moře Klidu,
- „DIALOG PRAHA/LOS ANGELES“ (1989) Projekce video-dokumentu ze zahájení výstavy v Lidovém domě ve Vysočanech a symposia Otevřeného Dialogu v kulturním středisku Gong, procházka k oběma lokalitám, prezentace dokumentů a vzpomínek
- Au revoir W – závěr rezidence Atelieru W
- Letní kino na Pragovce XI. - FAMU Wonderwomen

10. 9. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- Kosmos Open Hours, Burn my tent till the rent, Performance Déja vu

12. 9. 2019 Dolce far niente

- Audiovýlet s Alexandrou Naušovou po krajině Prahy (cíl - rozhledna Doubravka v lesoparku Čihadla),
- Letní kino na Pragovce XIII - "FAMU v Cannes"

16. 9. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- Whitemotiv, V jiném světě, Wonderlust

19. 9. 2019 Dolce far niente

- Performativní karamelizace „De-formace“, autorky Alexandra Naušová a Simona Patelisová, možnost spoluúčasti veřejnosti
- Kurátorská komentovaná prohlídka a setkání s umělci
- Showcase Bucharest – prezentace rumunské umělecké scény
- Letní kino s FAMU XIV. – „METRO: Ukončete výstup a nástup, příští zastávka – FAMU“

22. 9. 2019 Zažít město jinak

- graffiti workshop pro děti a dospělé, otevřená galerie, EKO zóna
- otevřené ateliéry
- Electroswing, ochutnávky a program Permanent Beer Fest
- prohlídka po galeriích a ateliérech se stručným historickým úvodem
- Afterparty: DJ Nikita GrayD

25. 9. 2019 Dolce far niente

- Exkurze k jezeru Milada, Ústí nad Labem, s historikem a ředitelem ústeckého archivu Mgr. Petrem Karlíčkem, PhD., se zástupci spolku Moře Klidu
- Audiovýlet s Alexandrou Naušovou po okolí jezera Milada
- Galerie Emila Filly – výstava finalistů ceny Exit
- Dům umění Ústí nad Labem - vernisáž v novém prostoru
- návštěva spolku Veřejný sál Hraníčář
- komentovaná prohlídka výstavy V jiném světě

8.10. Dernisážové korzo

- dernisáž výstavy Labyrinth / Pragovka Gallery Rear
- křest katalogu
- komentovaná prohlídka k výstavě V jiném světě / Pragovka Gallery Entry a Whitemotiv / The White Room
- Taneční performance Barbory Mikové v prostorové instalaci autorky výstavy Jany Mercogliano.

17.10. Dernisáže na Pragovce

- komentované prohlídky za účasti umělců a kurátorů

22. 10. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- Young American, Mimořádné vstupy IV, Obraz rodiny, Podprahové souvislosti

24.10. 2019 Korzo na Pragovce / Young American

- komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem Thomasem Beachdelem a umělkyní Marií Tomanovou spojená s diskusí.

31.10. 2019 Korzo na Pragovce / Halloween a Michal David

- Halloweenský workshop na Pragovce
- Happening k výstavě Portrét rodiny / Pragovka Gallery Pop-up Co se stane, když mluvené audio nahradí skutečný vypravěč?
- komentované prohlídky výstavami: Young American, Portrét rodiny, Mimořádné vstupy IV a Přejít do zázemí
- Afterparty Michal David: Headliner

22. 11. 2019 Dernisáže výstav

- Young American, Obraz rodiny, Podprahové souvislosti

2. 12. 2019 Synchronizované vernisáže výstav

- Chiméra, Entering Continuities, Lucifer's The Light Of The World IV

15.12. 2020 Artbazaar

- Tvůrčí workshopy pro malé i velké
- Komentovaná prohlídka po galeriích
- Doprovodný program k výstavám Entering Continuities a Mimořádné vstupy IV
- Vyhlášení vítěze soutěže o nejlepší bramborový salát
- Koncert: MR
- Vánoční večírek Pragovky a Tombola
- Afterparty – DJ SNAUT

PR A PROPAGACE

Veškeré aktivity Pragovka for Art, z.s. prezentujeme v médiích na lokální (vlastní komunita, vlastní webové stránky Praha 9), regionální (Praha) celostátní (veřejnoprávní média, internetová a celostátní média) a světové (např. Tzvetnik, Bloq atd.) úrovni formou pozvánek, tiskových zpráv a fotodokumentace průběhu výstav. Výstavy jsou doprovázeny tištěnými plakáty, pozvánkami. Výstavy a další akce jsou reflektovány zvenčí v kulturních rubrikách.

Skrze sociální média a cílenou elektronickou komunikací oslovujeme potenciální účastníky pomocí:

- rozhlasových médií - Mozaika, ČRo Vltava, Radio 1, Radio Wave
- turistických kalendářů - prague.eu, informuji.cz, evensi, kudyznudy, citybee atd.
- veřejných sdělovacích prostředků - Pražský deník, Pražský patriot, deník Metro, MF Dnes, Lidové noviny, Hospodářské noviny
- kulturních a uměleckých tištěných a internetových médií – Artmap, Artalk.cz, jlbjlt.net, Artyčok.tv, UMA Audio Guide, Artikl, Flash Art, Proti šedi, atd.).
- ČT - zpravodajství v kultuře
- e-mailových pozvánek určené široké veřejnosti, novinářům odborným médiím a sponzorům
- publikování informací pomocí sociálních sítí - Facebook a Instagram
- Spolupracujeme a synchronizujeme program s jinými kulturními akcemi na Praze 9

Na základě pravidelného monitoringu médií lze poměrně přesně stanovit média, ve kterých se aktivity Pragovka for Art, z.s. objevují

SOCIÁLNÍ SÍŤ

Facebook
Instagram

INTERNETOVÉ KALENDÁŘE UMĚLECKÉ

artmap.cz
jlbjlt.net
iumeni.cz

INTERNETOVÉ KALENDÁŘE

allevents.in
atlasceska.cz
city-dog.cz
expats.cz
goout.net
informuji.cz
kdykde.cz
kudyznudy.cz
praha9.cz

WEB / INFO / TZ

artalk.cz
ceskegalerie.cz
citybee.cz
czecot.cz
denik.cz
evensi.com
kultura21.cz
prague.eu
prazsky.denik.cz
prazskypatriot.cz
protisedi.cz
refresher.cz

MONITORING MÉDIÍ

Zahraníční tisk o výstavách Pragovka Gallery

The Guardian: D. Craighton, 3. 6.

A local's guide to Prague: 10 top tips,

Prestižní britský deník uvádí Pragovku Gallery mezi 10 kulturními tipy pro návštěvníky Prahy.

<https://www.theguardian.com/travel/2019/jun/03/locals-guide-to-prague-czech-republic-10-top-tips>

Tuzemský tisk o Pragovka Gallery/recenze, články, rozhovory, sloupky

Lidové noviny, Z. Petráček, rub. Výběr, 26.1. / Kanci v Pragovce,

<https://www.lidovenoviny.cz/nahled.aspx?d=26.01.2019&e=LN-PRAHA&id=7945592>

Artalk, Martin Vrba, 13. 2. / Místo utopie v současné umělecké praxi

<https://artalk.cz/2019/02/13/misto-utopie-v-soucasne-umelecke-praxi/>

A2 - kulturní čtrnáctideník, David Bláha, 13. 3./ Umění a ztráta posledních utopíí

<https://www.advojka.cz/o-nas/autori/david-blaha>

Magazín Aktuálně, M. Čechlovská, 21. 4. / Umění v továrně. Výstava mladých výtvarníků v Pragovce pěkně graduje

<https://magazin.aktualne.cz/kultura/umeni/flying-inn-pragovka-gallery-vystava-praha-recenze/r~83c1e972644b11e9ae850cc47ab5f122/>

Lidovky.cz, B. Frajerová, 25. 4. / Fabrika plná umění. Expozice Flying Inn klade důraz na otevřenost bez ohledů na diváky a kritiky: „Pragovka vede dialog s padesáti výtvarníky najednou. Výstava Flying Inn potrvá do června.“

https://www.lidovky.cz/kultura/fabrika-plna-umeni-expozice-flying-inn-klade-duraz-na-otevrenost-bez-ohledu-na-divaky-a-kritiky.A190524_102951_In_kultura_jto

Respekt, J. H. Vitvar, 13. 4. / Berlín ve Vysočanech a jeleni v Holešovicích

<https://www.respekt.cz/kultura/berlin-ve-vysocanech-a-jeleni-v-holesovicich>

Flash Art, Czech and Slovak edition, Sept – nov 2019, no. 53 / Petenetrace (fluidní malba), Barbora Ropková

Viz. vizuální příloha tohoto dokumentu, s. 54

Týdeník Respekt, J. H. Vitvar, 21. 9. / Normalizační rituály a malující pavouk:

<https://www.respekt.cz/kultura/normalizacni-ritualy-a-malujici-pavouk>

Týdeník Respekt, D. Turek, 10. 11. / Marie Tomanová – Tváře mladé Ameriky

<https://www.respekt.cz/kultura/marie-tomanova-tvare-mlade-ameriky>

Týdeník Respekt, J. H. Vitvar, 27.10. / Young American, M. Tomanova, rub. Klturamix

<https://www.respekt.cz/tydenik/2019/44/kulturamix>

Deník N: O. Trhoň, 16. 11. / K mladým Američanům cítím intuitivní přitažlivost, říká fotografka Tomanová žijící v USA

<https://denikn.cz/235098/k-mladym-americanum-citim-intuitivni-pritazlivost-rika-fotografka-tomanova-zijici-v-usa/>

Informuji, K. Čtvrtlíková rozhovor s M. Tomanovou/Young american, 2. 11./ Mladí lidé představují svobodu a odvahu dívat se na věci jinak, říká fotografka Marie Tomanová

<https://www.informuji.cz/clanky/7265-marie-tomanova-pragovka/>

MF Dnes: M. Zavřelová, 10.2019 Mladá fronta Dnes, strana: 15rubrika: Scéna

viz. obrazová příloha s. 66

Výstavy v Pragovka Gallery na zahraniční webech o současném umění

Easttopics: <https://easttopics.wordpress.com/>

K. M. Marszewski, Kosmos Open Hours, 14. 8. – 10. 9.

<https://easttopics.wordpress.com/2019/08/01/katharina-mercedes-marszewski-kosmos-open-hours/>

T. Briscejn, T. Nikulina, Burn my tent till the rent, 14. 8. – 10. 9.

<https://easttopics.wordpress.com/2019/09/06/tomas-brysejcn-and-tania-nikulina/?fbclid=IwAR0N7tc0PjDOhi31rxmw3uabkwgPaIK5tNaTKyNR7nJRhP1-VPSS4gZQvPo>

J. Mercogliano, V jiném světě, 7. 9. – 17. 10.

<https://easttopics.wordpress.com/2019/09/26/jana-j-mercogliano-at-pragovka-gallery-entry/>

Anežka Hošková, Lucifer's The light of The World IV, 2. 12. – 15. 1. 2020

<https://easttopics.wordpress.com/2020/01/02/anezka-hoskova-at-pragovka-gallery/>

Entering Continuities, Jasmina Schaitl, Matěj Frank, 2. 12. – 15. 1. 2020

<https://easttopics.wordpress.com/2019/12/21/matej-frank-and-jasmin-schaitl-at-pragovka-g-e/>

Tzvetnik: <http://tzvetnik.online/>

V. Přikrylová, Patrik, 26. 2. – 26. 3.

http://tzvetnik.online/portfolio_page/veronika-prikrylova-at-the-white-room/

T. Ruller, Whitewashing, 14. 8. – 10. 9.

http://tzvetnik.online/portfolio_page/tomas-ruller-at-pragovka-gallery/

Blogmagazine: <http://blokmagazine.com/>

A. Novák, Postbarokní folklor aneb jak zmarnivět funkcionalismus, 15. 1. – 19. 2. 2019

<http://blokmagazine.com/post-baroque-folklore-by-ales-novak-at-pragovka-gallery/>

Flying Inn: výstava rezidentů Pragovky, 7. 4. – 6. 6.

<https://blokmagazine.com/flying-inn-at-pragovka-gallery/>

Daily-lazy: <http://www.daily-lazy.com/>

T. Briscejn, T. Nikulina, Burn my tent till the rent, 14. 8. – 10. 9.

<http://www.daily-lazy.com/2019/08/burn-my-tent-till-rent-at-pragovka.html>

Artmirror: <http://artmirror.org/>

T. Briscej, T. Nikulina, Burn my tent till the rent, 14. 8. – 10. 9.

<http://artmirror.org/exhibitions/362-tomas-brysejcn-and-tania-nikulina-at-pragovka-gallery-entry?fbclid=IwAR1ITH9f24dmlmkiYnSf6pV0QcXSN3qnftWC2caeV6-d5Hm12V5a-frjr4>

Reportáže o výstavách v Pragovka Gallery Českém rozhlasě

Český rozhlas Vltava, ČRO 3:

Aleš Novák: Postbarokní folklor aneb jak zmarnivět funkcionalismus, 16. 1. – 19. 2., reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-7746802>

M. Žáková, Nová gravitace, 27. 2. – 26. 3., reportér. K Oujezdský

<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-7784541?player=on>

Flying Inn, skupinová výstava rezidentů Pragovky, 7. 4. – 6. 6., reportér. K Oujezdský

<https://vltava.rozhlas.cz/kolben-open-7799982>

Reflexe výtvarného umění, 26. 3. 2019, Reportérka: Petra Švecová,

Kolben Open/Flying Inn: skupinová výstava rezidentů Pragovky

<https://vltava.rozhlas.cz/kolben-open-7799982>

M. Chloupa, Stopování, 12. 6. – 9. 7, reportér. K Oujezdský

<https://vltava.rozhlas.cz/martina-chloupa-malba-objekt-5150565>

Penetrace, velká skupinová výstava, 11.6. – 6.8., reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-7962621>

Labyrinth, veská skupinová výstava ateliéru Digitálních médií FUD UJEP 13.8. – 8.10, reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-8040251>

V jiném světě, J. Mercogliano, 7. 9. – 17.10., reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-8082705>

Young American, M. Tomanová, 22. 10. – 22. 11., reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-8095306>

Filip Černý, Whitemotiv, 17. 9. – 17.10, reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-8083659?player=on>

Chiméra, Vladimíra Kotra, 2. 12. – 15. 1. 2020, reportér. K Oujezdský
<https://vltava.rozhlas.cz/poslechnete-si-zaznam-mozaiky-8120954>

Radio Wawe:

Nikdy to nebylo pořád to je, T. Kajánek, M. Cáb, M. Hlaváč, 15.1. – 16.2.
<https://wave.rozhlas.cz/nikdo-z-nas-ty-veci-nedela-aby-udelal-spolecnost-lepsi-na-pragovce-zkousi-umelci-7754979>

Young American, Marie Tomanová, 22. 10. – 22. 12., reportérka
<https://wave.rozhlas.cz/mlada-amerika-v-olomouci-fotografka-marie-tomanova-poprve-vystavuje-v-cesku-7906590>

Reportáže o výstavách Pragovka Gallery ve veřejnoprávní televizi

Česká televize

Flying Inn: výstava rezidentů Pragovky 7.4. – 6.6.
<https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10116288835-z-metropole/219411058230017/obsah/691731-galerie-pragovka>

ČT 24, 22.10. Události v kultuře, M. Tomanová, 22. 10. – 22. 11., reportérka A. Bahnerová
<https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097206490-udalosti-v-kulture/219411000121022/obsah/728195-vystava-marie-tomanove>

ČT art zona, M. Tomanová, Young American, 22. 10. – 22. 11., reportérka A. Bahnerová
<https://www.ceskatelevize.cz/specialy/artzona/profil/marie-tomanova-Vkn0h>

ČT art zona/AZ news, M. Tomanová, 22. 10. – 22. 11.
<https://www.ceskatelevize.cz/specialy/artzona/360/az-news-s01e18-tunel-q6PG1?fbclid=IwAR3dEsq4GE2GzF43i8FmYxTrviWadgyJKI3Ao1Ga7uq8b9vuM3D8nyVYzRM>

ČT Art, Artzona: Marie Tomanová /Young American, 22. 10. – 22. 11., Interview s L. Klímovou
<https://art.ceskatelevize.cz/video/e219542150100023>

ČT, události v kultuře, Vladimíra Kotra, Chiméra, 2. 12. – 15. 1. 2020, reportér J. Anděl
<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/219411000121202/?fbclid=IwAR34D9fouPHFhiGQDOxLwwtmFfAJNwmZEIng-iU84DTH80TDnrsuNGAM0o>

Praha TV

Febiofest zve na doprovodný program v Pragovce, 22. 3. reportér, J. Varga
<https://prahatv.eu/zpravy/praha/praha/9853/febiofest-zve-na-doprovodny-program-v-pragovce>

Galerie Pragovka zve na nové výstavy, 13. 10., J. Varga
<https://prahatv.eu/zpravy/praha/praha/10950/galerie-pragovka-zve-na-nove-vystavy>

Tv Seznam

Letní ráno, 22.7., reportér M. Hrdina

https://www.seznamzpravy.cz/clanek/letni-rano-krkonose-malem-bez-turistu-tezba-zlata-i-umeni-improvizace-76156?fbclid=IwAR0mF4G81J8KpCcn_OZeKKrIBKbsa0eAnvQOVgr1JI9IUYYFwJ4rbdCTfIA

Výzva, rozhovor, 22.10 s Marií Tomanovou, Young American

<https://www.televizeznam.cz/video/vyzva/moje-nahe-fotky-obleceni-mi-prekazelo-valeni-se-v-mechu-a-na-stromech-byl-unik-rika-fotografka-tomanova-63984811>

UMA audiogide: audio-rozhovory

<https://soundcloud.com/uma-you-make-art>

Michal Cáb – Marek Hlaváč, Tomáš Kajánek: Nikdy to nebylo, pořád to je..., 15. 1. – 26. 3. 2019

<https://soundcloud.com/uma-you-make-art/pragovka-nikdy-to-nebylo-porad-to-je-cab-hlavac-kajanek-gatialova>

Penetrace, fluidní malba, 12. 6. – 6. 8. 2019

<https://soundcloud.com/uma-you-make-art/pragovka-penetrace-jiri-cernicky-david-bohm-jiri-franta>

Labyrinth, 13.8. – 8.10.

<https://soundcloud.com/uma-you-make-art/pragovka-labyrinth>

Marie Tomanova, Young American, 22. 10. – 22. 11.

https://soundcloud.com/uma-you-make-art/pragovka-young-american-marie-tomanova?fbclid=IwAR336aTcC1jmsnMHFold0eOo7IDMT_ZEZyGyHumiQZNkOFTAd_WZUTW7n_Y

Mimořádné vstupy IV., skupinová výstava Kolektiv W, 23. 10. – 15. 12. 2019

<https://soundcloud.com/search?q=Mimo%C5%99adn%C3%A9%20vstupy>

Medializace výstav a akcí Pragovka Gallery v kulturních titech

Novinky.cz

Kam o víkendu s dětmi, 4. 4.

<https://www.novinky.cz/cestovani/501583-kam-o-vikendu-s-detmi-naladte-se-na-velikonoce-zahrajte-si-pocitacove-hry.html>

Hospodářské noviny

Tipy na víkend, 5. 4

<https://archiv.ihned.cz/c1-66549780-tipy-na-vikend>

Pražský Patriot

Vánoční ArtBazaar, 8. 12.,

<https://www.prazskypatriot.cz/vanocni-artbazaar-na-pragovce-nabidne-program-pro-navstevniky-vsech-generaci/>

Obrazová dokumentace recenzí, článků, rozhovorů, sloupků:

1, Lidové noviny, Z. Petráček, rub. Výběr, 26.1., Kanci v Pragovce,
<https://www.lidovenoviny.cz/nahled.aspx?d=26.01.2019&c=LN-PRAHA&id=7945592>

Kanci v Pragovce

Kdo by si myslel, že výstava Napadení kancem pojednává o napadení kancem, má smůlu. I když je konflikt s divočáký již běžnou součástí Evropy, i když se odehrává třeba i v Berlíně, výstava v pražské Pragovce se zabývá něčím jiným. A sice světem lidí, kteří propadli hrám typu Dračí doupě. Nejsou již adolescenti, ještě zažili éru her předpočítačových a teď to reflektují v rovině umělecko-intelektuální. Tomu odpovídají díla Jana Boháče a Viktora Dedeka (stoly s hracími proprietami, na snímku) i jejich vyjádření v přiloženém textu: „Problémy, které má současný svět umění, uvádí umělce do stavu rozčarování, frustrace až stagnace.“ Leč i ten, kdo má vkus trochu jiný, udělá dobře, když areál bývalé továrny Praga navštíví. Dnes se postindustriální architektura používá pro kulturu často. Ale Pragovka je tak čerstvá, že na chodbách cítíte vůni továrny. Jiná místa v okolí připomínají scenerie z filmu Stalker. Jen škoda, že se lépe (třeba infotabulemi) nepřipomíná historie těchto budov. Vždyť tady někde se po sovětské invazi v srpnu 1968 konal i mimořádný sjezd KSČ.

Zbyněk Petráček

Viktor Dedek & Jan Boháč: Napadení kancem,
Pragovka Art District, Praha, do 12. 2.

Smutek na konci tunelu

Umění a ztráta posledních utopií

Výstava Michala Cába, Marka Hlaváče a Tomáše Kajánka *Nikdy to nebylo, pořád to je*, jejímž jednotlívým motivem je otázka utopie, svým přístupem vyznívá možná až příliš pesimisticky. Historický a společenský kontext, v němž se nachází, nepodtrhuje, spíše ho jen reprodukuje.

DAVID BLÁHA

Když jsme s ostatními návštěvníky procházeli galerii uměleckého centra Pragovka a zkoumali výstavní výstavu *Beysa don't cry*, zpoza bílé natřené zástěny se rozeznala známá skladba amerického popu padesátých let – Mr. Sandman v podání diviči vokální skupiny The Chordettes. Sandman, původně písnička evropského folkloru, přináší lidem sny pomoci kouzelného písní, jehož zmizka jim zůstane ráno v očích jako ospalý. Text skladby zpívá dívka, která by si přála snít o krásném osamělém muži: „Píse Sandmane, přinese mi sen/ a uděláte z něj tu nejrozkvetlejší věc, jakou jsem kdy spatřila/ dejte mu dva ryt jako růži a čtyřlístek/ a pak mu řekněte, že jeho osamělé noci skončily.“ Právě takto začíná výstava *Nikdy to nebylo, pořád to je*, na níž se společně prezentují Michal Cáb, Marek Hlaváč a Tomáš Kajánek.

Nerealizovatelné a nesrozumitelné

Celou výstavu pronásleduje téma utopie, které se kurátorka Katarína Gasišová snaží odtrhnout od náosnu idealismu. V rozhovoru pro UMA Audioguide utopii prezentuje pouze jako „něco, co není reálné, něco, co je nerealizovatelné“. Toto chápání pojmu má ale spíše zásluhu dodat vystaveným dílům co nejširší kurátorský rámec, do něhož by mohla společně zapadnout. Představa ideální budoucnosti, kterou mladá dívka ze zmíněné písně má, se nicméně ve feministickém prostředí současného umění nedá vnímat jinak než cynicky.

Nahodí paprdek let s sebou ale zároveň nese tajemnou vřstvu americký, kterou tak dobře zpracovali David Lynch nebo Edward Hopper. Schizofrenní vize nevinnosti a zářné budoucnosti spojeny se strachem z atomové války se koncentruje také v dystopické verzi futurismu padesátých let, zobrazené v počítačové hře seriálu *Fallout*, v jejímž soundtracku je Mr. Sandman rovněž zahrnut. Utopie je zde přítomná jako duch ztracené budoucnosti, jejíž vize tu stále je, ale nikdy neexistovala a existovat nebude.

Po skončení písně přichází ve velkém prostoru opuštěné tovaryňské haly na řadu recitace anglických textů počítačové upraveným hlasem (a troufám si tvrdit, že s českým přízvukem). Hlas, který předčítá texty utopických (nerealizovaných nebo nerealizovatelných) projektů patnácti umělců, vychází z osmdesáti reproduktorů, zavěšených před velkými okny haly. Není vůbec těžké hlas porozumět a zjistit, co vlastně říká. Po pravici stojí stůlek s texty, ale ty obsahují jen další směsice slov, jež dohromady nedávají smysl. V reportáži Radia Wne autor instalace Michal Cáb uvádí: „Někdy tomu rozumět je a někdy ne. Znemožnění poslechu je tam opravdu záměrné, respektive to klade na posluchače určitou náročnost.“

Záměrnou nesrozumitelností připomíná výstava nedávný projekt kurátora Václava Magiše s názvem *Podmínky nemohutosti*, konkrétně jeho čtvrtou část s podtitulem *Algoritmus*, v galerii Kurze. Tato výstava také členě pracovala s přemírou informací, které člověk nemůže v jeden okamžik zpracovat. Jméno příliš zahlcení šelati toho, co bylo, neby-

modernistů počátku 20. století, které slibovaly, že umění se spojí s obyčejným lidským životem. K tomu pry nakonec došlo ve zvrácené verzi, jako jsou tyto re-enactmenty. Cvičení zachránějí se tak k utopii stále vztah v tom smyslu, že takto by si představitel ideální zachráněnou akci. Dokonalý zázrak je takový, v němž je všechno jenom jako – a ten je pak pro stálou logiku nepohodlnější šití na internetu.

Stejně jako v loňské expozici finalistů Ceny Jindřicha Chalupeckého, i zde přichází Kajánek s hotovým materiálem z YouTube a jeho tvorba se zřetelně odpoutává od fyzického kontaktu s realitou, který měla dříve, když zkoumala například hranice důvěry v pravdivost fotografie. Autor se tu blíží k jakési dokumentaristické tendenci, v níž se neustále o manipulaci nutečného materiálu, ale jednoduše nám je s malým komentářem předvádí. Z jeho tvorby se tak stává jen zvěšující zrcadlo reality, máme se soustředit na to, jak mocenské složky používají tento kanál k vlastní prezentaci na podobných principech, které využívají umění.

V rozhovoru pro Artalk.cz pak Kajánek prohlásí, že nechce, aby umění zachraňovalo společnost. S tím se dá souhlasit, umění by přece nemělo nahrazovat nefungující vládní aparát, mělo být i ryze experimentální a k ničemu dobré. Luxus hledání slepých uliček je v dnešním světě, soustředěném na jistoty, velmi cenný. Nejsm si ale jist, zda Kajánek nakonec něco říká, nebo se jen pozastavuje nad tím, jak vlastně funguje reprezentace různých skupin v digitální době.

Postutopický smutek

V levé části haly jsou jednoduchými linkami na zdi načrtnuty obrysy reprodukce, u nichž

jsou připravené dva malé reproduktory, které zdálky nejsou slyšet a zblízka vydávají velmi nepřijemný zvuk. Doprovodný text vysvětluje, že jde o raveové skladby, které Marek Hlaváč upravit až na hranici slyšitelnosti. Jedná se o frekvenci, kterou slyší hlavně mladší lidé, takže by, jak zamýšlel na vernisáži, mohlo jít o jakýsi „teenage repellent“.

Raveová hudba se tu jako známka svobody a odporu proti systému mění v něco nepřijemného, co se nedá poslouchat. Hlaváč ve svém dalším díle připomíná, jak své ho času vypadala hudba, která dokázala být nová a inovativní, ale zároveň pro mnoho lidí spolu s tanečními drogami znamenala jen únik z depresivní reality pracovního týdne. Ani tento únik už není možný, postupně musí až na hranici vnímatelného a stává se nesnesitelným.

Právě toto pesimistické vyznění je pro mě nakonec společným jmenovatelem celé výstavy. Tvůrci sami sice prohlásili, že „ně věci nedělají proto, aby udělali společnost lepší“, a nemůžeme to po nich ani čekat. Jejich zájem nakonec ústí v jakousi maršnost, kterou pocítujeme při zpětném pohledu na nevyplněné budoucnosti a láhké představy, jež z různých důvodů nemohou dojít uskutečnění. Ono utopické světlo na konci tunelu, které by nebylo jen protijedoucím vlakem, na výstavě možná nakonec přece jenom chybí, ale třeba k němu autoři jednoho dne najdou pozitivnější vztah.

Autor studuje dějiny umění.

Michal Cáb, Marek Hlaváč, Tomáš Kajánek: *Nikdy to nebylo, pořád to je*, Pragovka Gallery, Praha, 15. 1. – 26. 3. 2019.

nických textů počítačově upraveným náusem (a troufnu si tvrdit, že s českým přízvukem). Hlas, který předčítá texty utopických (nerealizovaných nebo nere realizovatelných) projektů patnácti umělců, vychází z osmnácti reproduktorů, zavěšených před velkými okny haly. Není vůbec lehké hlasu porozumět a zjistit, co vlastně říká. Po pravici stojí stůlek s texty, ale ty obsahují jen další směsice slov, jež dohromady nedávají smysl. V reportáži Radio Wave autor instalace Michal Čáb uvádí: „Někdy tomu rozumět je a někdy ne. Znemožnění poslechu je tam opravdu záměrné, respektive to klade na posluchače určitou náročnost.“

Záměrnou nesrozumitelností připomíná výstava nedávný projekt kurátora Václava Magida s názvem *Podmínky nemožnosti*, konkrétně jeho čtvrtou část s podtitulem *Alogorrhoea*, v galerii Kurzor. Tato výstava také cíleně pracovala s přemírou informací, které člověk nemůže v jeden okamžik zpracovat. Jme příliš zahlcení koláží toho, co bylo, nebylo a co by být mohlo. Čábovým cílem podle všeho bylo využít reprobedny, určené primárně ke komunikaci, jako hlasné trouby nesrozumitelného textu – a to se mu povedlo.

Předčtené texty jsou seskládány z deseti různých uměleckých a/nebo politických manifestů vzniklých v posledních třiceti letech, včetně těch, které v současném umění patří k nejprobíranějším, jako jsou manifesty xenofeminismu či akceleraionismu. Výsledkem je ale směs, která nedává větší smysl než dadaistické hrátky s názkami a novinami či jejich větší analogie v tvorbě Briona Gysin a Williama Burroughse. Jako návštěvník vidím v textu pouze koláž, která nevytváří žádnou novou hodnotu a zůstává mozaikou ze střepů několika pečlivě promyšlených textů. Marika Hlaváč zaujala paralela tohoto nesrozumitelného textu s glosolálií, tedy andělskou mluvou, již hovoří lidé v náboženském transu. V obojím můžeme hledat skryté významy, ve skutečnosti je ale tvůrcem smyslu hlavně naše představivost.

Ready-made jménem YouTube

Od věčně rušivého recitování se dá odreagovat nasazením sluchátek k videoinstalaci Tomáše Kajánka. Ten divákovi prezentuje videa zaznamenávající simulaci akce policie a záchranářů při výjimečných situacích, jako je preventivní příprava na teroristický útok v metru, vlakovou nehodu či střelbu na gymnáziu v Hlině. Z videí vybral i několik obrazů (film stills), díky nimž se divák ještě více soustředí na estetickou kvalitu daných cvičení.

Kajánek tímto výběrem, jak je řečeno v rozhovoru pro Radio Wave, naráží na představy

ni aparatur; může být i ryze experimentální a k ničemu dobré. Luxus hledání slepých uliček je v dnešním světě, soustředěném na jistoty, velmi cenný. Nejsm si ale jist, zda Kajánek nakonec něco říká, nebo se jen pozastavuje nad tím, jak vlastně funguje reprezentace různých skupin v digitální době.

Postutopický smutek

V levé části haly jsou jednoduchými linkami na zdi načrtnuty obrysy reprobeden, u nichž

z různých úvodů nemonou dopit uskutečnění. Ono utopické světlo na konci tunelu, které by nebylo jen protijedoucím vlakem, na výstavě možná nakonec přece jenom chybí, ale třeba k němu autoři jednoho dne najdou pozitivnější vztah.

Autor studuje dějiny umění.

Michal Čáb, Marika Hlaváč, Tomáš Kajánek: Někdy to nebylo, pořád to je. Pragovka Gallery, Praha, 15. 1. – 26. 1. 2019.

Pohled do výstavy *Někdy to nebylo, pořád to je*. Foto Pragovka Gallery.

Artalk.cz Recenze Komentáře Rozhovory Fotoreport Aktuality Tiskové

Místo utopie v současné umělecké praxi

Martin Vrba | 13. 2. 2019 | RECENZE

V Pragovka Gallery právě probíhá skupinová výstava Michala Cába, Marka Hlaváče a Tomáše Kajánka, které zde propojuje téma utopie. Martin Vrba se ve svém textu zamýšlí nad pojetím utopie v umění v historii 20. století až do současnosti a do tohoto kontextu vkládá také tvorbu vystavujících autorů, přičemž poukazuje na jejich širší pojetí daného tématu: „Možná se ale nabízí využití původního řeckého významu ú-topos jakožto ‚ne-místa‘, a to zvláště proto, že na výstavě přítomná díla jsou ne-hudbou a ne-manifestem (v případě zvukových instalací Marka Hlaváče), ne-uměním (resp. neuskutečněným uměním) v práci Michala Cába a nakonec virtuálního ne-místa v přítomných videích a fotografiích Tomáše Kajánka.“

Místo utopie v současné umělecké praxi

Mluví-li se dnes o utopickém umění, mají se tím zpravidla na mysli některé z výtvarných tendencí, které se vynořily v rámci průmyslové moderny. Přirozený background takového utopismu už nepředstavovaly přírodní krajiny, nebeské sféry nebo třeba glorifikace vesnického života, ale kouřící tovární komíny, zrychlující se tempo městského života a také nově vznikající dělnická třída, které bylo přislíbeno, že v dějinách sehráje klíčovou úlohu. Tempo industrializace ještě zrychlila první světová válka, jež byla zároveň první skutečně mechanizovanou válkou, která byla díky technologickým inovacím schopna nebývalé míry destrukce.

Intermezzo mezi dvěma světovými konflikty bylo kromě jiného vyplněno i krátkým působením meziválečných uměleckých avantgard, které však měly své kořeny hluboko v předválečném období, odkud čerpaly svou utopickou energii. Válka pro ně přirozeně nebyla důvodem k rezignaci, ale naopak podhoubím, z něhož vyrůstaly ty nejdivočejší představy o tom, jaký řád by měl z trosek starého světa povstat. Zůstaly v tom ale historicky osamocené: s výjimkou šedesátých let (tedy vesměs druhého poválečného období) už umění nikdy nebralo utopickou energii vážně, naopak vůči ní bylo obezřetné, potažmo ji chápalo jako zajímavou a extravagantní součást svých dějin, které jsou ostatně slepých uliček plné. V neposlední řadě se tyto avantgardní umělecké formy staly materiálem pro současnější umělecké praxe, ať už v podobě komercializovaného formalismu, bezduše využívající modernistickou estetiku, nejrůznějších ironických her, pro něž je takový utopismus terčem kritiky a posměchu, nebo nověji v podobě transformace archeologického úžasu na estetickou zkušenost v rámci tzv. historiografického obratu (který však není ani historiografickým, ani obratem, jako spíše dočasnou archeologickou tendencí).

Typologie post-utopického umění

Pokusíme-li se tedy v hrubých rysech shrnout typologii současných uměleckých praxí, které nějakým způsobem pracují s tématem utopie, v zásadě si vystačíme s různými podobami ironické a kritické distance, komerčního formalismu a archeologickými tendencemi, a to především v rámci nejrůznějších konceptuálních přístupů. Pakliže bychom se naopak snažili najít praxe, které přistupují k utopismu o poznání vstřícněji, museli bychom zabrousit do marginálnějších oblastí, jako je umění inspirované akcelerationismem, část post-internetové produkce, a především pak některé varianty relační estetiky nebo afrofuturistických spekulací.

V takovém kontextu se nachází výstava *Nikdy to nebylo, pořád to je* trojice umělců ve složení Michal Cáb, Marek Hlaváč a Tomáš Kajánek, jejichž společným tématem má být podle textu kurátorky Kataríny Gatialové právě „utopie v širším smyslu“, tedy „celá škála vizí, které neodpovídají realitě nebo jsou vysloveně nerealizovatelné, ačkoli mají lokální působnost, na rozdíl od představy komplexní ideální lidské společnosti.“ Možná se ale nabízí využití původního řeckého významu útopos jakožto „ne-místa“, a to zvláště proto, že na výstavě přítomná díla jsou ne-hudbou a ne-manifestem (v případě zvukových instalací Marka Hlaváče), ne-uměním (resp. neuskutečněným uměním) v práci Michala Cába a nakonec virtuálního ne-místa v přítomných videích a fotografiích Tomáše Kajánka.

Přímočaře ale pracuje s tématem utopie pouze Marek Hlaváč, a to hlavně ve své zvukové instalaci *Artificial Utopias*, sestávající z remixu textů nejrůznějších manifestů, mezi nimiž nechybí ani některé z těch

Umění v továrně. Výstava mladých výtvarníků Pragovce pěkně graduje

21. 4. 2019 17:50

Bývalé továrny mají kromě módního industriálního kouzla ještě jednu výhodu: Je v nich hodně místa. Výstava nazvaná Flying Inn, kterou lze v těchto dnech spatřit ve třech podlažích pražské Pragovky, je díky tomu opravdu velkorysá.

Na 2000 metrech čtverečních představuje 50 umělců a jen málokterý tu má pouze jediné dílo. Na výstavě nechybí ani známí autoři jako Pasta Oner, Anna Hulačová, Anežka Hošková či Dominik Lang.

Snímek z výstavy Flying Inn. | Foto: Kamil Voděra

"Tak velkou výstavu rezidentů děláme jen jednou za dva roky, je to hodně náročné," říká šéfka Pragovka Gallery Lucie Nováčková, která při přípravách asistovala známému kurátorovi Karlu Srpovi mladšímu.

Ten v Pragovce chystal i předloňskou výstavu jménem With Wings. V obou případech čerpal z portfolio umělců, kteří na místě mají ateliér.

Letos měl Srp na výběr z přibližně 100 tvůrců, předloni jich v rozrůstající se Pragovce našlo pracovní adresu zhruba "jen" 70.

nebyla jen inventurou toho, co dotyční zrovna mají "na skladu". Karlu Srpovi se podařilo sestavit různorodé práce tak, aby je neohýbal do připravené kurátorské formule. Vybral a seřadil je takovým způsobem, že na základě podobných znaků ukazují společné tendence i napětí rozdílných pohledů. Velká přehlídka má i gradaci.

Začíná v přízemí ve veřejně přístupné Pragovka Gallery, do které se vstupuje z rampy - na jejím začátku vedou dveře do stejnojmenné stylové kavárny. Proti vchodu do galerie stojí na soklu hlava Aviatika od sochaře Jana Čilečka, připomínající historii Pragovky.

Snímek z výstavy Flying Inn. | Foto: Kamil Voděra

Tento závod ve 30. letech minulého století mimo jiné vyráběl známá letadla. Hladká, modernistická plastika, jež evokuje slavného Motocyklistu z roku 1924 od Otakara Švece, je vlnným uvitáním v místnosti, jež jinak srší ironií.

V rozích proti sobě o stejném tématu "hovoří" Pasta Oner a Tomáš Prchal. Oba vystavují

dobytek. Pasta Oner koně v životní velikosti, zabaleného jako dáreček pod vánoční stromek, kdežto Prchal, který je striktním veganem, naturalistické obrazy krav. Ty jsou znásilňovány lidskými stroji, ždímající z jejich těl mléko a ořezávající maso.

Své ke stavu současného světa říká také Tomáš Beňadik, který sestavuje objekty z příznačných předmětů a třeba i značek sporadické minulosti, jako je neratovická chemická továrna Spolana nebo Slovakofarma.

Z nalezených předmětů, jako jsou vojenský kanystr nebo míčková odvětráku, Beňadik sestavil například československého vlčáka - psi rasu, kterou často využívala socialistická armáda a policie.

Železo na niti

Největší prostor v galerii zaujímají autoři abstraktních děl. Napětí mezi těžkou vahou a křehkostí efektně zhmotňuje objekt Lucie Nováčkové, která kromě produkce i kurátorské práce také tvoří. V Pragovce má ateliér.

"Mám dvě polohy, buď maluji, nebo dělám textilní instalace," ukazuje mladá drobná žena s brýlemi a pletenou čepicí na hlavě směrem k instalaci nazvané Přijatelná nemožnost. Ta přetíná téměř celý prostor. Dva shodné, rezavě kvádry na opačných stranách místnosti se vychylují z rovnováhy. Ve vzpřímené poloze je drží jen stovky modrých a růžových nití.

Jaroslava Kadlecová maluje geometrické abstraktní obrazy, jejichž jednotlivé barevné vrstvy zalévá do laminátu.

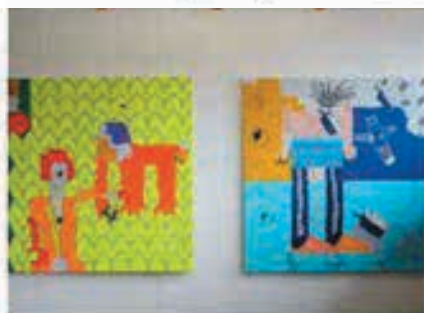
Maliř Martin Matoušek vytváří velké, abstrahované krajiny, ve kterých kombinuje tradiční barvy se speciálně upraveným betonem, jež nanáší v tenké vrstvě.

Dominantou jsou dvě obří uhlové kresby Pavla Trnky. Do tvrdého nakrabaceného papíru vtiskl stopy rzi. "On je takový novodobý Vladimír Boudník. Papír celý namočí, položí na něj korozivní materiály a nechá to tak celý den. Vzniknou rezavé otisky, které kombinuje s kresbou," popisuje Trnkovu metodu šéfka Pragovka Gallery Lucie Nováčková.

Žádné trendy

V další části galerie se nacházejí práce, na nichž vystupují figury, postavy lidí i zvířat a které odrážejí sny, osobní příběhy, mytologie.

Ostře barevné obrazy Veroniky Landy vypadají trochu jako tapiserie, do jejichž vzorů tvůrce přenesl dětské malůvky. "Využívá různé způsoby nanášení barev a výsledkem je přesvědčivý vizuální příběh," vysvětluje kurátorova asistentka, která malířku Landu označuje za jeden z dosud neobjevených talentů, o který je větší zájem v cizině než doma.

Díla Veroniky Landy. / Foto: Kamil Voděra

To může platit i pro další umělce, kteří do Pragovky jako první přišli v roce 2010. "Nesnažili se dělat trendy věci, ale chtěli sledovat svou vlastní uměleckou cestu. V Pragovce pro to našli prostor," líčí Lucie Nováčková.

Sama nepatří k nejstarším rezidentům, dobře ale ví, v čem tkví největší síla Pragovky. "Lidé tu jsou na sebe napojení, připomíná to

prodlouženou školu, sdílený ateliér, sousedství. Na základě osobních vazeb si umělci poskytují zpětné vazby, hovoří mezi sebou o svých věcech. Ale každý také může přijít zadními dveřmi, zavřít se v ateliéru a být tam v klidu. Nikdo o něm neví, dokud sám nevyleze," popisuje Nováčková.

O tvůrčím propojení svědčí několik společných prací i nenápadných odkazů. Například malíř [Adam Štech](#) ve snovém obraze zachytil vlastní rodinu. Sebe znázornil jako pštrosa, kterému jeho manželka s dítětem v šátku nabízejí polévku.

V pozadí se objevuje krajina povědomá z obrazů malíře Tadeáše Kotrby, který ztvárňuje divokou přírodu a v ní člověka prodírajícího se křovím nebo prolézajícího plot. Jeho plátna, odkazující k taoismu a tradiční čínské malbě, visí hned naproti Štechově obrazu.

Mít tu alespoň sklad

Dobrého společenství Pragovky si váží i autoři, kteří tu ateliér už nepotřebují. Stále si tu ale drží sklad a ke společným výstavám se hlásí. To je případ [Anny Hulačové](#) nebo Dominika Langa, kteří patří k nejvyhledávanějším českým autorům mladé generace.

Hulačová, o níž nedávno [psal deník New York Times](#), má na Flying Inn bustu mytické ptačí postavy, doplněné palmovými ratolestmi a klikatým aztéckým hadem. Všechno je vyrobeno folklórními metodami, busta je pokrytá dřevěnými šupinkami jako od řezbáře a další objekty jsou vypálené z hrnčířské hlíny.

[Dominik Lang](#) zase vystavuje lehce ironickou sérii soklů, připomínající školní cvičení na jedno téma. Kromě nich ukazuje i malou práci svého otce, již zemřelého sochaře. Drobnou plastiku malíře pokojů Lang doprovodil vlastním dodatkem, zátiším se šaflemi a do sádky odlitými, na zem spadlými pomůckami řemeslníka.

Langovy práce jsou vystaveny ve druhém patře, v prostorách někdejší jídelny. Tu připomíná mnoho dobových interiérových prvků, výdejní okénka, pódium, ze kterého se asi agitovalo, kachličky i dodnes funkční pás, na nějž se odkládalo špinavé nádobí.

Teď tu stojí sto malých sádrových odlitků Mao Ce-tunga, které autor – každého jinak – mírně zdeformoval. Instalace slovenského výtvarníka Róberta Palúcha se jmenuje Zmetci.

Hejno robotů

Pro bývalou jídelnu a kuchyň kurátor Karel Srp vybral několik dobře mířených ironických prací konceptuálních autorů. Jako by chtěl diváka odměnit a na konci velké přehlídky jej občerstvit či pobavit.

Je tu socha krácejícího paneláku Martina Káni nazvaná Panelbot, plechové, bruskou kreslené a ohněm žíhané obrazy motorů od Ladislava Vlhy.

Dílo Martina Káni. / Foto: Kamila Voděra

Václav Litvan na místě, kde stávaly jídelní stoly, umístil svou obří harmoniku, jejíž plechové části slepil izolepou.

Milan Plešinger, který se žije jako filmový architekt, do tmavé části za pódiem umístil hejno retro robotů poskládaných ze starých věcí – nebo třeba z dobře nakaširovaných PET lahví.

Závěr výstavy pak představují instalace v postranní zatemněné místnosti, v níž se rozsvítí teprve při vstupu diváka.

Ve skleněném tubusu tam stojí rozpadající se nahá mužská postava. Je to pravděpodobně autoportrét Juraje Schikory, který sochu jako z muzea voskových figurín vyrobil z materiálu, jenž na světle degraduje. Divák tak svým pohledem nepřímo způsobuje zkázu sochy.

K výstavě Flying Inn se připojuje i probíhající instalace v takzvané White Room, která se nalézá v prvním patře Pragovky.

Program zde není kurátorovaný, na rezervaci tu vystavují rezidenti Pragovky, kteří si mohou pozvat hosty. Nyní jsou zde k vidění práce Daniela Hanzlika a Jaroslava Prokeše.

25. května 2019 12:00 | LIDOVKY.cz - ZPRÁVY - KULTURA

Fabrika plná umění. Expozice Flying Inn klade důraz na otevřenost bez ohledů na diváky a kritiky

VÝKAZ NÁVŠTĚVNÍKŮM. INSTALACE KARIMY AL-MUKHTAROVÉ. | FOTO: PRAGOVKA

PRAHA Pragovka vede dialog s padesáti výtvarníky najednou. Výstava Flying Inn potrvá do června.

Padesát současných výtvarníků, padesát pohledů na svět. Tak by se dala shrnout výstava Flying Inn, jejímž podnětem bylo představení autorů, kteří mají ateliér v objektu bývalé Pragovky. Zde je také instalace do 6. června k vidění. Její návaznost na expozici With wings, realizovanou před dvěma roky, je evidentní. Svůj původní záměr – představit veřejnosti vzorek současného výtvarného umění – opět posunula o kus dál.

Jestliže se před lety, kdy se s velkolepými výstavními projekty v objektu bývalého průmyslového areálu Kolbenka začínalo, zdálo oslovit pětatřicet autorů hodně, letos se kurátor výstavy Karel Šrp odvážil jít ještě výš. Ukázalo se, že bývalá fabrika je dostatečně rozlehlá na to, aby dokázala pojmout velký počet děl bez omezení jejich rozměrů, problémem zde nejsou ani monumentální či technicky složité instalace.

Motiv Narcise

Velmi chladný vánek.
Výstava A Cool Breeze
je o magii a
symboličnosti sochy

Instalace pokračuje ve druhém patře, kde je ponechán větší prostor sochařským realizacím a projektům vytvořeným přímo pro dané místo. Z nich zaujmou především velké sci-fi objekty Martina Káni i jemné

figurální vstupy Václava Litvana. Výrazným dílem jsou pak plastiky Roba Palúcha, který na pás, kam se původně vracelo použité nádobí, zhotovil sto portrétů čínského vůdce Maa, přičemž každému z nich dal originální podobu. Do výstavy jsou zapojeny i meditativní projekty, jako je interakce skla a světla od Alessandry Svatkové, konceptuální instalace Susanne Kassové, transfer původních ornamentů na zeď Zuzany Růžickové či obrazové vstupy Jana Jírovce.

Základním teoretickým rysem celé expozice je postromantická představitivost, znamenající silný návrat k vypjatému znázornění. Prochází všemi patry a místnostmi výstavy, aby nakonec gradovala velkými pracemi Marie Ladrové a posledním figurálním dílem Juraje Schikory. Senzitivně vypjatou plastikou mužského aktu, která se nečekaně zjevuje v temné místnosti, navrácí Schikora do hry vizuality motiv Narcise.

Výstava má ještě jeden podtext: určité zvýraznění motivu dětství a dospívání. Toto téma se ocitlo i na pozvánce výstavy, kde je vyobrazena socha do sebe se obracejícího chlapce od Matouše Háši, a důrazně akcentovalo v pěti společně namalovaných obrazech Martina Matouška a Ondřeje Roubíka.

Nesporným kladem expozice je otevřenost autorů bez ohledu na reakce publika a kritiky. Vystavující nešli cestou libivosti, podbízení se, nelze jim podsouvat ani opačný záměr šokovat návštěvníky. Vyšli spontánně s tématy, která zaměstnávají jejich mysl a která zpracovali podle svého přesvědčení. Výpověď současných umělců o jejich vztahu k sobě samým i k důležitým vjemům okolního světa, je možná mimoděčná, o to více působí opravdově.

[Link](#)

8, Respekt, J. H. Vitvar, Berlin ve Vysočanech a jeleni v Holešovicích

<https://www.respekt.cz/kultura/berlin-ve-vysocanech-a-jeleni-v-holesovicich>

Magazin pro kulturu a umění

RESPEKT

Číslo 10, 10. října 2014

Kultura

BERLÍN VE VYSOČANECH A JELENÍ V HOLEŠOVICÍCH

Nová česká výtvarná scéna se v Holešovicích setkává s uměním z Berlína

Jiří Vitvar
 Foto: M. Váňa

Když se výtvarník Jiri Vitvar v roce 2014 přestěhoval do Berlína, byl to klíčový moment pro jeho kariéru. V Holešovicích, kde žil dříve, se věnoval malbě a kresbě, ale v Berlíně se začal věnovat i sochařství. Jeho práce jsou charakteristické silnými kontrasty a výraznými tvary. V Holešovicích se věnoval malbě a kresbě, ale v Berlíně se začal věnovat i sochařství. Jeho práce jsou charakteristické silnými kontrasty a výraznými tvary.

Amstelskou se výtvarky přestěhovala jako jeden z mnoha umělců, kteří se v posledních letech přestěhovali do Berlína. V Holešovicích, kde žil dříve, se věnoval malbě a kresbě, ale v Berlíně se začal věnovat i sochařství. Jeho práce jsou charakteristické silnými kontrasty a výraznými tvary.

Respekt, jak je vidět, přináší do nás, českých umělců, mnoho nových vlivů. V Holešovicích, kde žil dříve, se věnoval malbě a kresbě, ale v Berlíně se začal věnovat i sochařství. Jeho práce jsou charakteristické silnými kontrasty a výraznými tvary.

Journal of Management Education 35(10)

Chcete se seznámit s výstavou The Flying Boat Club aneb historie letectví v H. Křemencově sbírce? Vstupné 10 Kč. Více informací: www.kremencovy.cz. Zveřejněno s laskavým svolením Městského úřadu v Olomouci. Foto: M. Štěpánek

1000

[illegible]

ACKNOWLEDGMENTS

[illegible]

1000

[illegible][illegible]

andres alimontsev, *Music-playing*, Praha, Holešovičkova šachta, 2019, foto: Světlana Malinová.
 Příklad do knězele výtvarny Perestrojce (fluidni malba), Pradovka Gallery Entry, Praha, 2019, foto: Marcel Rozich.

Alaverdyan předkládá ve stylizované, až abstraktní rovině. Také v užiti barev je poměrně úspěšný a díla tak staví do opozice k herní estetice, která mnohdy vyniká křivčovitostí a nevuksem v podobě nýčících barev a efektů. Abstrahování, volbou barev i zobrazených obsahů tak autor podle vlastních slov vytváří prostředí určitého bezčasí, ale v obrazovém kódu se snaží zachovat herní logiku.

V letním období byla Argišťova práce prezentována také na Mezinárodním trienále mladého umění SKUTER IV v trnavské galerii Jána Koniarika, na výstavě Možnosti dialogu v rámci Young Scene Challenge a až do října jsou jeho obrazy k vidění také na výstavě Orient 2 v bratislavské Kunsthalle.

7. PENETRACE (FLUIDON) MALBA

Pragovka Gallery Entry / Praha
Barbora Ropková

Jiří Černický v roli kurátora připravil v industriálním prostoru Pražovy výstavu malby, jejíž pojetí se výrazně vymyká jejímu konvenčnímu vnímání. Černický, který sám toto médium nahlíží z neobvyklých perspektiv, oslovil své studenty a přátele, aby vytvořili malířské intervence přímo v prostoru galerie. Neobvyklost jejich příspěvků spočívala v tom, že po vstupu do galerie měl divák dojem, že se ocitl v prostoru, kde se snad výstava teprve připravuje, a až následně docházel ke zjištění, že takto neznatelné intervence nebo zrovna opuštěný pracovní kout ve skutečnosti představují výstavní "exponáty".

Jednotlivá díla byla vešměs vytvořena na základě různých „antimalifských“ forem, což zdánlivě vyvolávalo dojem absence malby, ale současně otevřelo prostor pro její redefinování. Dvojice David Böhm a Jiří Franta vytvořila jednu ze svých příznačných kresebných maleb, černé pruhy stékající ze stěny na podlahu od Jiřího Straky působily spíše než jako činlní umělecký produkt jako pozůstatek po tvůrčím procesu. Také Marek Meduna ve své instalaci ukázal spíše to, co sto-

Již za vznikem díla a zůstane po ohrazení v ateliéru, tedy předem, které zcela jasně nedisponují omu specifickou aureou, jel že samotná malba často přibíhá. Michala Černíčka vytvořila ve všech drobné restaurátorské úpravy, které v geometrických pravidlech evokovaly geometrické kontrastní kresby, čímž se přiblížila současným napětím, spočívajícím ve schopnosti odkrýt divákově ohrazení, které to již přirovná existující samy o sobě. Martin Kolář přelapal důležitý tahy stříbrné akrylové barvy na stěně, zůstávají až při bližším pohledu.

Spojujícím fakturám všech malířských intervencí byla efektivnost a syrové opreuder-

vaet, do nichž se otieklo poselství vysta-
vy tkvílo v tom, že umění nepočívá v ex-
kluzivně darem prostředi nebo tvůrčím
prostředků a malbu nelze vnímat jen jako
prostředek pro vytváření mnohých artefak-
tů a komodit, ale jako tvárný proces, který
může probíhat na prostupné hranici mezi umě-
ním a životem.

RESPEKT

NORMALIZAČNÍ RITUÁLY A MALUJÍCÍ PAVOUK

Foto: Jan H. Vitvar

Taky s malířem Filipem Černým mě poji letitě přátelství, seznámili jsme se kdysi přes jeho bratra Davida. Můžu tak dlouhodobě a zblízka sledovat, jak se jeho tvorba v čase proměňuje, což je podle mě nejlepší důkaz uměleckého vývoje. Loni měl vynikající výstavu Schrödingerova paty v Galerii Václava Špály, odkud už není moc k čemu vzhlížet, snad s výjimkou retrospektivy v Galerii Rudolfinum; přesto se nenechal ukolébat poplácáváním po zádech a místo pokračování v osvědčeném raději přehodil vyhybku. Už na začátku roku ve vysočanské Pragovce v několika vystavených zátiších naznačil, že by si od propracovaných pláten s několika dějovými linkami na jednom místě chtěl chvíli odpočinout, a zkusit naopak malovat úsporně, až minimalisticky. Teď se do Pragovky vrací samostatnou expozicí Whitemotiv v místní galerii The White Room.

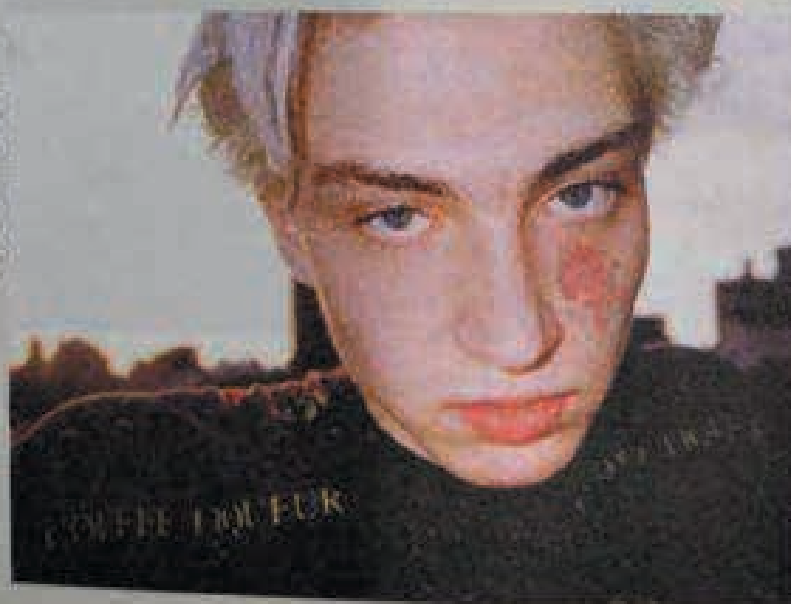
Ta dvojitá bílá v názvech je pro výstavu zásadní. Obdélníková místnost je čerstvě svítivě vybělena a v kombinaci se zářivkovým osvětlením to v návštěvníkovi už samo o sobě vyvolává automatický reflex přimhouření očí. Ty se nyní mohou takhle zúžené pást pohledem na zbrusu nová Filipova plátua. Jsou to opět jeho bytové zátiší, nechybí tu říkus, postel, židle, koufíci hrnek ani další oblíbené rekvizity. Ze scén se nicméně zcela vytratil člověk, jehož přítomnost naznačují právě jen detaily jako před sekundou odložená káva. Výjevy jsou navíc tentokrát jen letmo načrtnuté, pryč jsou dokonalá pozadí stříkaná sprejem, na které pak teprve maluje štětcem klíčové děje a symboly. Díky náhle úspornosti nové obrazy působí, jako by se i na nich zastavil čas, nicméně neskutečně příjemněji než během normalizace. U Schrödingerovy paty si návštěvníci museli k Filipem nabídnutému příběhu stavět svůj vlastní, který za autora dopověděl to, co dopovědět nechtěl. Tady nezbyvá než si celou story vystavět úplně od podlahy. A slibuju, že vás tohle budování při návštěvě bude bavit.

umění Václav Cigler, za ním jiní vlnění
a za divadlo režisér Jan Nebeský. © JHV

/ FOTOGRAFIE

Od minulého úterý je ve vysočanské Pragovce k vidění cyklus Young American v New Yorku usazené Marie Tomanové. Ta si v Praze odbyvá svou vůbec první výstavu, předtím už soubor úspěšně představila právě ve Spojených státech, Berlíně či Olomouci. Na snímcích ukazuje své přátele, jejichž mládí fotografiím propůjčuje zvláštní náboj přenášející se na diváka. Některé záběry Tomanová před Pragovkou ještě nikde nepředstavila. © JHV

FOTO MARIE TOMANOVÁ

/ NEKE

Krátce
rel Mal
něnou
jsem za
a já si
s cigare
to drže
v Jízdá
dovedl
sestavo
připom
staurac
předev
Naopal
pické pr
modely
razotve
na výst
ská Ga

M

graf Ryan McGinley, když napsal: „Tobě je budoucnost bez genderových protipólů a zastaralých definic krásy. Ve světě, který Marie ukazuje, mohou lidé prostě být takoví, jací jsou. Přál bych si, aby všichni americká mládež vypadala tak jako na Mariniých fotografiích z newyorského downtownu – exotická a všezahrnující.“ New York se koneckonců stal místem, kde sama sebe našla i Tomanová. Vystudovaná malířka, demotivovaná a zklamáná přístupem českého uměleckého školství, by bez něj nejprve nikdy nevstala do ruky fotoaparátu.

Baví mě lidi. (Z cyklu Young American) Jaroslav Toman

arie Tomanová působí dojmem, že nikdy nemá špatnou náladu. Na Instagramu se těžko najde snímek, na kterém by neměla široký úsměv, a co chvilu jí prokládá své slova. Je to odlišující úsměv, který rychle navozuje pocit spřízněnosti a blízkosti. A blízkost je přesně to, čím se vynořují její portrétní fotografie mladých lidí – focené z minimální vzdálenosti, dominují jim obličej, oči a intenzivní pohled.

„Baví mě lidi. Baví mě být s lidmi a strašně moc si užívám vernisáže. Cítí i ty svoje,“ říká v New Yorku usazená česká fotografka, která svojí proměnou pražskou výtvarnici absolvovala – jak jinak než s úsměvem – na konci října v galerijním komplexu Pragovka. Rodačka z Mikulova zde vystavuje portrétní soubor *Young American* zachycující křehké i odhodlané obličejové mladých lidí, kteří bez ohledu na původ, barvu pleti nebo gender přicházejí do New Yorku ze všech koutů světa, aby mohli být sami sebou. Záhy po loňské premiéře v Českém centru v New Yorku razneme portréty velký ohlas. O Tomanovou se začala zajímat trendy sdávající média jako i-D, Vice nebo Dazed – a výstava *Young American* putovala a ještě bude v ohlémích putovat od Tokia přes Prahu do Oslu.

Naděné srážce na *Young American* mají své opodstatnění. V době trumpovské bezradě, rostoucí nesnášlivosti a xenofobie se Tomanové podařilo zobrazit tvář zcela jiné, optimističtější Ameriky: mladou, pestrou, inspirující, tolerantní a ochotnou angažovat se za svoje práva. V předmluvě ke knižnímu vydání *Young American* to výstižně shrnul březeny foto-

Česká superschopnost

„Šla jsem přes mikulovské náměstí a říkala jsem si: To je busty, je fakt bodu umělec,“ vzpomíná pětadvacetiletá Tomanová na nepopulární radost ze dne, kdy jí v druhé půli nultých let přišlo vyročení, že ji přijali na vysněnou FAUV v Brně do ateliéru malby. Desiluze však přišla velmi záhy. Típěla nejen tím, že styl výuky uposadil na to, co studentům nejde, namísto toho, aby kultivoval jejich silné stránky. Popisuje i práci starších pedagogů, kteří díla studentek vždy hodnotili jako špatná, to prave umění podle nich dělali kluci. „Myslela jsem si, že to doopravdy je tak, jak říkají. Vzdala jsem, že se mě někdy bude umělec.“ Ili tihle, která ji zastihla po snadích. Rozhodla se, že nutně potřebuje změnu, odpověděla na inzerát a v únoru roku 2011 se vydala dělat na pár do Spojených států. Plánovala si, že to bude na rok, maximálně na dva.

V prostředí, kde nikoho neznala, zcela přestala malovat. Vedla si jen deník. Novou tvorbu tvořit objevila až druhým rokem, po návštěvě retrospektivy fotografky Francesy Woodman (1958–1981), která mimo jiné proslula silnými černobílými autoportréty. Z druhé ruky si pořídila fotoaparát a zapala se do školy fotografie, kam musela týden co týden nosit nové práce. V jejím případě to byly též autoportréty. Vyvěřila tak skutečnost, že neměla mnoho přátel, kteří by ji mohli stát modelem. Zároveň měla pod kontrolou, co se děje před i za fotoaparátem a – jak dodává – odpadl stres z toho, že se lidé na fotce musí sami sobě líbit.

Když nehádala děti, vydávala se se statkem do přírody, kde daleko od lidí pozvovala nejprve obléčená a později nahá v divoké americké přírodě. Byl to její způsob, jak překonat vykořeněnost v cizím prostředí, její způsob, jak sama sebe umístit do Ameriky. „Co jsem vždycky hledala v malbě, to jsem našla ve fotografii,“ popisuje Tomanová. Malba pro ni nikdy nebyla dostatečně realistická, vždy ji připadalo, že nedokáže vystihnout okamžik a zachytit jedinečnost a opravdovost člověka. To šorka zomřela a pak přišel i den, kdy se poprvé vydala fotit někoho jiného než sebe.

divočnost, síla, nervy i nevinost umí Tomanová vypíchnout. Vše stojí na obličejích, málokdy tu hraje roli prostředí, v němž se osoba nachází. Divák s portrétovanými zakouší přímý pohled z očí do očí, musí je vzít na vědomí. Jako by každý z nich po svém, ale bez jakékoli konfrontace šel. Takový jsem. Ber to, nebo nech být.

Tvůrce, ne múza

První větší povědomí o New Yorku Tomanová načerpala v teenagerych letech ze seriálu *Sex se mými*, který sledovala na vy-

Byla to zakázka pro časopis *Posture* a měla k rozhovoru pořídit portréty dvou drsných queer rapperů spojených s kolektivem *Cunt Mafia*. Stála přede dveřmi bytu, kde se s nimi měla setkat, bála se nové situace a hlavou ji táhlo: Buď to dám, nebo ani nezavoním a uteču. Po dvou hodinách strávených s excentrickými umělkyněmi bylo jasné, že to dala. Nadchla se tím, že potkala lidi, s nimiž si rozumí, bavila ji změna energie a komunikace, jakousi při autopořetřech neměla šanci zatit.

Tady Tomanová našla svůj New York a položila základy průběžné práce na souboru *Young American*. Přítě se už nespočetla jen na zakázky, ale začala si modely vybírat sama, oslovovat je na vernisážích nebo na Instagramu. „Čeství je moje superschopnost,“ říká s nadsázkou, jak se jí daří budovat důvěru s představiteli subkultur. „Když řeknu, že jsem z Česka, nikdo moc neví, kam si mě zařadit, nemají žádnou škatulku a představu, jako kdybych byla třeba z Floridy. Funguje to výborně,“ popisuje focení. Se svými modely si nejprve dlouze povídá a poznává je, než dojde na focení. Věšinou je to tak, že je vidím poprvé, jdu za nimi nejdříve domů do prostředí, které neznám. Myslím si ale, že mám dar lidi nadávat. Chci, aby se cítili dobře, a dávám do toho hodně energie, po focení tak bývám dost vyčerpaná.

Stačí rychlá procházka výstavou *Young American* v pražské Pražence (přístupná bude do 22. listopadu) a divákovi je jasné, že mladé lidi také ukazuje mimo všechny škatulky. Žádný z portrétovaných nereprezentuje žádnou skupinu. Nemí typem, zastupným exemplářem, ale individuální lidskou bytostí, jejíž je-

palených DVD. Koloběh roku ji tehdy určovala práce na todinném vinohradu. „Byla jsem hipík v batikovaných zvonáčkách a najednou jsem viděla ten svět módy a lodíček od Louboutina,“ popisuje se smíchem kontrast dvou světů. „Hlavní, co mě na tom ale asi přitahovalo, bylo to, že to byly čtyři hedinky, čtyři ženy, které si dělaly, co chtěly.“

Po osmi letech v New Yorku se mnohé z té samostatnosti otisklo i do ní. A tak jako drtivá většina jejích portrétovaných, i ona v obřím městě našla prostor a svobodu znovu nalézt sebe sama. Pochopila to při nedávném návratu do Mikulova, když se probírala starými deníky z období dospívání.

„Ať jsem vždycky chtěla něčeho dosáhnout, mít respekt. Jenže moje představa byla, že si vezmu někoho známého, že budu mít slavného manžela. Přišlo mi to jako jediná šance holky z malého města v Česku,“ popisuje své tehdejší myšlenkové nastavení a hned s úlevou dodává: „Tehdy mě vůbec nenapadlo, že bych něčeho mohla dosáhnout já sama. Vztaženo na moji branži, když jsem poprvé viděla fotografie Ryana McGinleyho, představovala jsem si, že se s ním seznámím a on mě nafotí. Budu jednou z jeho mnoha múz. Nepomyslela bych si, že mi nakonec napíše předmluvu do knihy a bude mě považovat za kolegu fotografa. V tom jsem udělala obrovský pokrok. Vypadá to možná jako blbost, ale mělo by to být to základní – že holka nemí být jen múza, ale i tvůrce.“ ●

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO

Deník N: O. Trhoň, 16. 11. K mladým Američanům cítím intuitivní přitažlivost, říká fotografka Tomanová žijící v USA: <https://denikn.cz/235098/k-mladym-americanum-citim-intuitivni-pritazlivost-rika-fotografka-tomanova-zijici-v-usa/>

Darovat předplatně

Česko

Svět

Komentáře

Knihy Edice N

Podcast Studio

16. listopadu 2019 16:54

K mladým Američanům cítím intuitivní přitažlivost, říká fotografka Tomanová žijící v USA

ONDŘEJ TRHOŇ

Odebírat e-mailem

Odjela z Mikulova do Spojených států. I když chtěla původně být malířkou, začala Marie Tomanová pořádně fotografovat až tam – když se skrze intimní autoportréty snažila vyrovnat s nekonečnými lesy Severní Karolíny a metropolitním ruchem New Yorku. Právě po přestěhování do srdce světové kulturní scény začala vznikat série Young American. Po premiéře v Českém centru v New Yorku a vydání knihy je k vidění do 22. listopadu v pražské galerii Pragovka.

Mariin příběh zní jako americký sen. Letmým pohledem možná až příliš. Co se ale za barevnými fotkami lidí, které potkala na newyorských ulicích, vernisážích, večírcích nebo Instagramu skrývá? Jaká byla její cesta z moravského vinohradu mezi současné umělce? Kromě toho jsme ale s fotografkou mluvili i o smrti, nutkání na všechno se vykašlat a vrátit se nebo existenčních problémech. Ale když Marie mluví, ze záře v jejích očích je zřejmé, že ona ten svůj americký sen našla.

Jaký je New York Marie Tomanové?

Na New Yorku je hrozně krásné, že si tam každý může najít to svoje. Já jsem tam našla lidi, kteří mě inspirují. Jsou mladí a krásní – hlavně duchem. Je skvělé potkávat lidi, kteří přišli odjinud, aby si splnili svoje sny. V New Yorku si uvědomíte tu různorodost, kolik různých snů a světů existuje. Lidi si tam taky hodně pomáhají, spolupracují, dělají věci dohromady a vzniká tak velká energie. Pro mě je ale New York hlavně East Village, kde bydlím. To je můj druhý domov, i když je úplně jiný než Mikulov.

Jaký je New York Marie Tomanové?

Na New Yorku je hrozně krásné, že si tam každý může najít to svoje. Já jsem tam našla lidi, kteří mě inspirují. Jsou mladí a krásní – hlavně duchem. Je skvělé potkávat lidi, kteří přišli odjinud, aby si splnili svoje sny. V New Yorku si uvědomíte tu různorodost, kolik různých snů a světů existuje. Lidi si tam taky hodně pomáhají, spolupracují, dělají věci dohromady a vzniká tak velká energie. Pro mě je ale New York hlavně East Village, kde bydlím. To je můj druhý domov, i když je úplně jiný než Mikulov.

Je něco, co na Americe vidíte proto, že jste přišla z venku? A jestli ano, odráží se to nějak ve fotografiích ze souboru Young American?

Když jsem do Ameriky poprvé přišla, všechno bylo strašně nové. Taky bylo poznat, že jsem úplně odjinud, připadala jsem si jako hrozná Východoevropanka. Ale po několika letech pro mě už bylo těžké se do Čech vůbec vrátit. V tu chvíli jsem si uvědomila, jak moc jsem se přizpůsobila. Na lidech, kteří jsou na mých fotkách, mě nejvíc lákalo, že jsou mi v něčem podobní. Nějakým způsobem se v nich vidím, cítím vůči nim intuitivní přitažlivost. Když se mě ptají, jak si portrétované vybírám, je to právě pocit napojení. Taky sama sebe skrze jiné lidi hledám, protože oni jsou svým způsobem taky vydědenci. Jsou kreativní, nebojí se být sami sebou, experimentují. Proto s nimi chci trávit čas, sblížit se s nimi skrze fotku. To mě na nich inspiruje, to je Amerika, do které mám pocit, že patřím.

sami sebou, experimentují. Proto s nimi chci trávit čas, sblížit se s nimi skrze fotku. To mě na nich inspiruje, to je Amerika, do které mám pocit, že patřím.

Marie Tomanová v galerii Pragovka. Foto: Ondřej Trhoň

Takže si taky připadáte jako „young American“?

Už docela ano. Při první vernisáži výstavy v Českém centru v New Yorku jsem byla hrozně nervózní. Fotila jsem tu sérii roky, ale nikdo ji nikdy neviděl. Netušila jsem, co si budou lidé myslet, co třeba ti lidé na fotkách řeknou. Fotila jsem je totiž v různých životních fázích, třeba když na tom nebyli nejlip. A já fotky nikdy neretušuju, takže když máte někde jizvu,

Informuji, K. Čtvrtlíková rozhovor s M. Tomanovou/Young american, 2. 11.

Mladí lidé představují svobodu a odvahu dívat se na věci jinak, říká fotografa Marie Tomanová

<https://www.informuji.cz/clanky/7265-marie-tomanova-pragovka/>

Název Young American mi připomněl takřka stejnojmennou píseň od Davida Bowieho. Jde o náhodu?

Úplná náhoda to není. Bowieho písní Young Americans jsme se s kunsthistorikem a kurátorem Thomasem Beachdelem nechali inspirovat, když jsme vymýšleli název pro moji sólo výstavu v Českém centru New York, která právě celý projekt poprvé představila. Název byl také inspirován jak mladou americkou generací, tak mou touhou se začlenit do americké společnosti jako imigrant.

V čem se současná americká generace liší od české?

To je komplikovaná otázka. Neměla jsem zatím možnost strávit v Čechách dostatek času na to, abych to dokázala objektivně zhodnotit. A zároveň je velmi těžké škatulkovat mladou americkou generaci. Podle mě je právě nejvýstižnější charakteristikou mladé generace v NY, že překonává zažitá stereotypy v oblastech genderu, identity a barvy pleti. Pro mě mladí lidé představují svobodu, touhu po změně a odvahu se na věci dívat jinak.

Fotky jsou z hlavní části focené v NYC, což je taková zlatá bublina a výrazně se liší od zbytku Ameriky. Ale spousta lidí, které jsem v New Yorku fotila, právě pochází z různých konců USA a do metropole přijeli, aby mohli být tím, kým chtějí. Najít si svou identitu, nebát se vyjádřit odlišné názory, být sám sebou. V Pragovce je k vidění spousta nových fotek pořízených během letoška, které vznikly také v Berlíně a Tokiu.

Jak jste své portrétované nacházela?

Je to hodně intuitivní proces. V NYC spatříte zajímavé a inspirující lidi na každém rohu a pak zvláště na vernisážích, na akcích na Lower Manhattanu, v metru, v sekáčích anebo třeba během Fashion Weeku. Se spoustou lidí jsem se také seznámila přes Instagram.

Výstava Young American bude k vidění na Pragovce až do 22. listopadu. Zároveň budu mít další výstavu v Kampusu Hybernská, která bude mít vernisáž 4. listopadu. Spolu se sochařkou Anetou Filipovou představíme figurativní práce týkající se genderu na výstavě k 220. výročí založené AVU s názvem FIGURAMA 19. Můj vystavený cyklus velkoformátových fotek z newyorského prostředí tu bude k vidění úplně poprvé.

V procesu je také focení na další knihu a přípravy na plánované výstavy na rok 2020, které mě na jaře zavedou zpátky do Prahy, pak do Osla, Berlína a také newyorské Chelsea.

Foto: archiv Marie Tomanové

Monika Zavřelová

Fotografie ukážou nekonformní Ameriku

“, jak
céně s
ce a
afrázo-
ě ne-
V listo-
20 Visi-
pps.
Welco-
cazuje,
né for-
é riffy,
á elek-
odel, s
rý od
ein a
sou-
až při-
a spol.
io“ roc-

Marie Tomanová se narodila ve Valticích, v současnosti žije v USA, kam se rozhodla odcestovat a pracovat jako chůva. Spíše než s výchovou dětí se však její jméno v médiích poslední dobou spojuje s uměním. Do Prahy mladá fotografka přijíždí s výstavním projektem Young American, který veřejnosti přibližuje podobu specifické, možná až nekonformní výseče americké mládeže. Fotografie představili už loni v Českém centru New York, ve vysočanské Pragovce však budou nyní k vidění zcela nové portréty. Výstava začíná v úterý 22. října a potrvá měsíc. Po vernisáži, která začíná v šest hodin, zahraje kapela Please The Trees. Vstup je zdarma.

Vě

V

st

S

Ná

str

toš

tor

pr

(V)

Hä

kd

mě

vat

la c

zpa

boj

len

le,

ní t

vi r

va,

De

To

si,

Zahraniční tištěná média:

The Guardian:

A local's guide to Prague: 10 top tips/ Lokální průvodce Prahou: 10 nejlepších tipů, 3. 5. 2019

<https://www.theguardian.com/travel/2019/jun/03/locals-guide-to-prague-czech-republic-10-top-tips>

▲ Viewing paintings at the Pragovka Art District

Before the 1989 Velvet Revolution, the Vysočany neighbourhood was known for its factory complexes. Many of them have been demolished or converted, notably the former Pragovka car plant. Now the **Pragovka Art District**, the space hosts regular exhibitions and events, and local artists hire the studio spaces. In the adjoining yard, craft beer lovers can quaff their way around the world at the **Permanent Beer Fest**, billed as central Europe's biggest beer garden. Vysočany also occupies a place in Prague folk history. As the revolution snowballed, emboldened local factory workers downed tools and traded insults with boorish communist bigwigs, becoming local heroes.

● **Pragovka Art District:** Kolbenova 34a, pragovka.com; **Permanent Beer Fest:** nbfest.cz, open Wed-Sun, on until September

VÝPIS Z VEŘEJNÉHO REJSTŘÍKU

Výpis

ze spolkového rejstříku, vedeného
Městským soudem v Praze
oddíl L, vložka 69183

Datum vzniku a zápisu: 25. listopadu 2017

Spisová značka: L 69183 vedená u Městského soudu v Praze

Název: Pragovka for Art z.s.

Sídlo: Kolbenova 923/34a, Vysočany, 190 00 Praha 9

Identifikační číslo: 065 86 791

Právní forma: Spolek

Účel:

Zajišťování zájmů svých členů a dosahování obecného blaha v rámci tvorby a rozvoje současného nezávislého umění s důrazem na mladé umělce, studenty a absolventy uměleckých škol, a udržování umělecké komunity v rámci objektu Pragovka v Praze Vysočanech.

Předmět vedlejší

hospodářské činnosti:

Nákup a prodej kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty

Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona

- vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce

- velkoobchod a maloobchod

- mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti

- provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí

Název nejvyššího orgánu:

Valná hromada

Výbor:

Prezident:

MgA. LUCIE NOVÁČKOVÁ, dat. nar. 27. června 1981

Dobrovského 375/15, Holešovice, 170 00 Praha 7

Den vzniku funkce: 25. listopadu 2017

Den vzniku členství: 25. listopadu 2017

Tajemník:

MgA. VERONIKA PŘIKRYLOVÁ, dat. nar. 3. července 1990

Kotojedská 2509/43, 767 01 Kroměříž

Den vzniku funkce: 25. listopadu 2017

Den vzniku členství: 25. listopadu 2017

Pokladník:

TEREZA UHLIAROVÁ, dat. nar. 10. dubna 1991

84102 Bratislava, Karola Adlera 11, Slovenská republika

Den vzniku funkce: 25. listopadu 2017

Den vzniku členství: 25. listopadu 2017

člen výboru:

MARTIN VLČEK, dat. nar. 11. března 1985

Limuzská 629/22, Malešice, 108 00 Praha 10

Den vzniku členství: 25. listopadu 2017

člen výboru:

doc. akad. malíř VLADIMÍR MERTA, dat. nar. 16. května 1957

	Petrská 1135/10, Nové Město, 110 00 Praha 1 Den vzniku členství: 25. listopadu 2017
Počet členů:	5
Způsob jednání:	Za spolek jedná navenek ve všech záležitostech samostatně Prezident nebo společně dva členové Výboru.
Revizor:	
Počet členů:	1
Ostatní skutečnosti:	Spolek je ustaven ve veřejném zájmu jako veřejně prospěšná společnost.

Veřejný rejstřík

Ověřuji pod pořadovým číslem 453/8, že tato listina, která vznikla převedením výstupu z informačního systému veřejné správy z elektronické podoby do podoby listinné, skládající se z 2 listů, se doslovně shoduje s obsahem výstupu z informačního systému veřejné správy v elektronické podobě.

V Praze dne 12.06. 2018

Ověřující osoba: FEJTOVÁ PAVLINA
Podpis

ROZVAHA

ROZVAHA (BALANCE)
pro nevýdělečné organizace
v plném rozsahu
k 31.12.2019
(v tisících Kč)

IČ

06586791

Název účetní jednotky

Pragovka for Art z.s.

Kolbenova 923/34a
190 00 Praha

Členění položek dle vyhlášky 504/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů

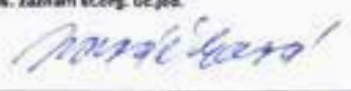
Označení	AKTIVA	Čís řád	Stav k 1.dni účet. období	Stav k poslední účet. období
a	b	c	1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem ř. 2 + 10 + 21 + 26	001	0	0
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem ř. 3 až 9	002	0	0
A.I.1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje (012)	003	0	0
2.	Software (013)	004	0	0
3.	Ocenitelná práva (014)	005	0	0
4.	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek (016)	006	0	0
5.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek (019)	007	0	0
6.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek (041)	008	0	0
7.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek (051)	009	0	0
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem ř. 11 až 20	010	0	0
A.II.1.	Pozemky (031)	011	0	0
2.	Umělecká díla, předměty a sbírky (032)	012	0	0
3.	Stavby (021)	013	0	0
4.	Hmotné movité věci a jejich soubory (022)	014	0	0
5.	Pěstelské celky trvalých porostů (026)	015	0	0
6.	Dospělá zvířata a jejich skupiny (028)	016	0	0
7.	Drobný dlouhodobý hmotný majetek (028)	017	0	0
8.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek (029)	018	0	0
9.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek (042)	019	0	0
10.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek (052)	020	0	0
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem ř. 22 až 27	021	0	0
A.III.1.	Podíly - ovládaná nebo řízená osoba (061)	022	0	0
2.	Podíly - podstatný vliv (062)	023	0	0
3.	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti (063)	024	0	0
4.	Půjčky organizačním složkám (066)	025	0	0
5.	Ostatní dlouhodobé půjčky (067)	026	0	0
6.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek (069)	027	0	0

Označení	A K T I V A	Čís řád	Stav k 1.dni účet. období	Stav k posl.dni účet. období
a	b	c	1	2
A.IV.	Oprávky k dlouhodobému majetku celkem ř. 29 až 39	028	0	0
A.IV.1.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje (072)	029	0	0
2.	Oprávky k softwaru (073)	030	0	0
3.	Oprávky k ocenitelným právům (074)	031	0	0
4.	Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku (078)	032	0	0
5.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku (079)	033	0	0
6.	Oprávky ke stavbám (081)	034	0	0
7.	Oprávky k samost. movitým věcem a souborům movit. věcí (082)	035	0	0
8.	Oprávky k pěstitelským celkům trvalých porostů (085)	036	0	0
9.	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům (086)	037	0	0
10.	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku (088)	038	0	0
11.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku (089)	039	0	0
B.	Krátkodobý majetek celkem ř. 41 + 51 + 71 + 79	040	33	127
B.I.	Zásoby celkem ř. 42 až 50	041	0	0
B.I.1.	Materiál na skladě (112)	042	0	0
2.	Materiál na cestě (119)	043	0	0
3.	Nedokončená výroba (121)	044	0	0
4.	Polotovary vlastní výroby (122)	045	0	0
5.	Výrobky (123)	046	0	0
6.	Mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny (124)	047	0	0
7.	Zboží na skladě a v prodejnách (132)	048	0	0
8.	Zboží na cestě (139)	049	0	0
9.	Poskytnuté zálohy na zásoby (314A)	050	0	0
B.II.	Pohledávky celkem ř. 52 až 70	051	0	0
B.II.1.	Odběratelé (311)	052	0	0
2.	Směnky k inkasu (312)	053	0	0
3.	Pohledávky za eskontované cenné papíry (313)	054	0	0
4.	Poskytnuté provozní zálohy (314A)	055	0	0
5.	Ostatní pohledávky (315)	056	0	0
6.	Pohledávky za zaměstnanci (335)	057	0	0
7.	Pohledávky za institucemi soc.zabezp. a veř.zdrav.poj. (336)	058	0	0
8.	Daň z příjmů (341)	059	0	0
9.	Ostatní přímé daně (342)	060	0	0
10.	Daň z přidané hodnoty (343)	061	0	0
11.	Ostatní daně a poplatky (345)	062	0	0
12.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se st.rozpočtem (346)	063	0	0
13.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem ÚSC (348)	064	0	0
14.	Pohledávky za účastníky sdružení (358)	065	0	0
15.	Pohledávky z pevných termínových operací a opcí (373)	066	0	0
16.	Pohledávky z vydaných dluhopisů (375)	067	0	0
17.	Jiné pohledávky (378)	068	0	0
18.	Dohadné účty aktivní (388)	069	0	0
19.	Opravná položka k pohledávkám (391)	070	0	0

Označení	AKTIVA	Čís řád	Stav k 1.dni účet. období	Stav k posl.dni účet. období
a	b	c	1	2
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem ř. 72 až 78	071	33	127
B.III.1.	Peněžní prostředky v pokladně (211)	072	25	4
2.	Ceniny (213)	073	0	0
3.	Peněžní prostředky na účtech (221)	074	8	123
4.	Majetkové cenné papíry k obchodování (251)	075	0	0
5.	Dluhové cenné papíry k obchodování (253)	076	0	0
6.	Ostatní cenné papíry (256)	077	0	0
7.	Peníze na cestě (+/-261)	078	0	0
B.IV.	Jiná aktiva celkem ř. 80 až 81	079	0	0
B.IV.1.	Náklady příštích období (381)	080	0	0
2.	Příjmy příštích období (385)	081	0	0
	AKTIVA CELKEM ř. 1 + 40	082	33	127

Označení	PASIVA	Čís řád	Stav k 1.dni účet. období	Stav k posl.dni účet. období
a	b	c	1	2
A.	Vlastní zdroje celkem ř. 84 + 86	083	- 319	-64
A.I.	Jméni celkem ř. 85 až 87	084	0	0
A.I.1.	Vlastní jmění (901)	085	0	0
2.	Fondy (911)	086	0	0
3.	Oceňovací rozdíly z přecenění finančního majetku a závazků (921)	087	0	0
A.II.	Výsledek hospodaření celkem ř. 89 až 91	088	- 319	-64
A.II.1.	Účet výsledku hospodaření ř. 82 - 130	089	X	254
2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení (+/-931)	090	0	X
3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let (+/-932)	091	- 318	- 318
B.	Cizí zdroje celkem ř. 93 + 95 + 103 + 127	092	352	191
B.I.	Rezervy celkem ř. 94	093	0	0
B.I.1.	Rezervy (941)	094	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem ř. 96 až 102	095	0	0
B.II.1.	Dlouhodobé úvěry (951)	096	0	0
2.	Vydané dluhopisy (953)	097	0	0
3.	Závazky z pronájmu (954)	098	0	0
4.	Přijaté dlouhodobé zálohy (955)	099	0	0
5.	Dlouhodobé směnky k úhradě (958)	100	0	0
6.	Dohadné účty pasivní (389)	101	0	0
7.	Ostatní dlouhodobé závazky (959)	102	0	0

Označení	PASIVA	Čís řád	Stav k 1.dni účet. období	Stav k posl.dni účet. období
a	b	c	1	2
B.III.	Krátkodobé závazky celkem ř. 104 až 126	103	352	191
B.III.1.	Dodavatelé (321)	104	263	0
2.	Směnky k úhradě (322)	105	0	0
3.	Přijaté zálohy (324)	106	0	0
4.	Ostatní závazky (325)	107	0	0
5.	Zaměstnanci (331)	108	53	119
6.	Ostatní závazky vůči zaměstnancům (333)	109	0	0
7.	Závazky k institucím soc.zabezp.a veřej.zdr.pojistění (336)	110	27	56
8.	Daň z příjmů (341)	111	0	0
9.	Ostatní přímé daně (342)	112	9	16
10.	Daň z přidané hodnoty (343)	113	0	0
11.	Ostatní daně a poplatky (345)	114	0	0
12.	Závazky ze vztahu k státnímu rozpočtu (346)	115	0	0
13.	Závazky ze vztahu k rozpočtu orgánů ÚSC (348)	116	0	0
14.	Závazky z upsaných nespł. cenných papírů a podílů (367)	117	0	0
15.	Závazky k účastníkům sdružení (368)	118	0	0
16.	Závazky z pevných termínových operací a opcí (373)	119	0	0
17.	Jiné závazky (379)	120	0	0
18.	Krátkodobé úvěry (231)	121	0	0
19.	Eskontní úvěry (232)	122	0	0
20.	Vydané krátkodobé dluhopisy (241)	123	0	0
21.	Vlastní dluhopisy (255)	124	0	0
22.	Dohadné účty pasivní (389)	125	0	0
23.	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci (249)	126	0	0
B.IV.	Jiná pasiva celkem ř. 128 až 129	127	0	0
B.IV.1.	Výdaje příštích období (383)	128	0	0
2.	Výnosy příštích období (384)	129	0	0
	PASIVA CELKEM ř. 83 + 92	130	33	127

Rozvahový den 31.12.2019		Podpis, razna st. org. úč. jed.
Právní forma účetní jednotky ZAPSANÝ STOLEK	Předmět činnosti ČINNOST ORGANIZACE NA PODPORU KULTURNÍ ČINNOSTI	Okamžik sestavení úč. závěrky 08.02.2020

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

Výkaz zisku a ztráty pro nevýdělečné organizace v plném rozsahu k 31.12.2019 (v tisících Kč)	Název účetní jednotky
	Pragovka for Art z.s.
IČO	Kolbenova 923/34a
06586791	190 00 Praha
Členění položek dle vyhlášky 504/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů	

A. NÁKLADY

Oz. n.	Název ukazatele	Čís. řád	Činnosti		
			hlavní	hospodářská	celkem
a	b	c	1	2	3
I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby ř. 2 až 7	001	3 488	120	3 608
1.	Spotřeba materiálu, energie a ocl. resp. dopravovaných dodávek (501, 502, 503)	002	317	0	317
2.	Prodané zboží (504)	003	0	0	0
3.	Opravy a udržování (511)	004	0	0	0
4.	Náklady na cestovné (512)	005	11	0	11
5.	Náklady na reprezentaci (513)	006	38	0	38
6.	Ostatní služby (518)	007	3 120	120	3 240
II.	Změny stavu zásob vlastní činnosti a aktivace ř. 9 až 11	008	0	0	0
7.	Změna stavu zásob vlastní činnosti (561, 562, 563, 564)	009	0	0	0
8.	Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb (571, 572)	010	0	0	0
9.	Aktivace dlouhodobého majetku (573, 574)	011	0	0	0
III.	Osobní náklady ř. 13 až 17	012	1 626	0	1 626
10.	Mzdové náklady (521)	013	1 281	0	1 281
11.	Zákonné sociální pojištění (524)	014	345	0	345
12.	Ostatní sociální pojištění (525)	015	0	0	0
13.	Zákonné sociální náklady (527)	016	0	0	0
14.	Ostatní sociální náklady (528)	017	0	0	0
IV.	Daně a poplatky ř. 19	018	0	0	0
15.	Daně a poplatky (531, 532, 538)	019	0	0	0
V.	Ostatní náklady ř. 21 až 27	020	43	0	43
16.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále (541)	021	0	0	0
17.	Odpis nedobytné pohledávky (543)	022	0	0	0
18.	Nákladové úroky (544)	023	0	0	0
19.	Kursové ztráty (545)	024	1	0	1
20.	Dary (546)	025	0	0	0
21.	Marika a škody (548)	026	0	0	0
22.	Jiné ostatní náklady (549)	027	42	0	42
VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a oprav. položek ř. 29 až 33	028	0	0	0
23.	Odpisy dlouhodobého majetku (551)	029	0	0	0
24.	Prodaný dlouhodobý majetek (552)	030	0	0	0
25.	Prodané cenné papíry a podíly (553)	031	0	0	0
26.	Prodaný materiál (554)	032	0	0	0
27.	Tvorba a použití rezerv a opravných položek (556, 559 ???)	033	0	0	0
VII.	Poskytnuté příspěvky ř. 35	034	0	0	0
28.	Poskyt. čl. příspěvky a příspěv. zúčtované mezi organizac. složkami (581, 582)	035	0	0	0
VIII.	Daň z příjmů ř. 37	036	0	0	0
29.	Daň z příjmů (591, 595)	037	0	0	0
	NÁKLADY CELKEM ř. 1+8+12+18+20+28+34+36	038	5 155	120	5 275

B. VÝNOSY

Oz n.	Název ukazatele	Čís řád	Činnosti		
			hlavní	hospodářská	celkem
a	b	c	1	2	3
I.	Provozní dotace ř. 40	039	640	0	640
1.	Provozní dotace (691)	040	640	0	640
II.	Přijaté příspěvky ř. 42 až 44	041	4 718	15	4 733
2.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami (681)	042	13	0	13
3.	Přijaté příspěvky (dary) (682)	043	4 705	15	4 720
4.	Přijaté členské příspěvky (684)	044	0	0	0
III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží (601, 602, 604)	045	51	105	156
IV.	Ostatní výnosy ř. 47 až 52	046	0	0	0
5.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, osl. pokuty a penále (641, 642)	047	0	0	0
6.	Platby za odepsané pohledávky (643)	048	0	0	0
7.	Výnosové úroky (644)	049	0	0	0
8.	Kursově zisky (645)	050	0	0	0
9.	Zúčtování fondů (648)	051	0	0	0
10.	Jiné ostatní výnosy (649)	052	0	0	0
V.	Tržby z prodeje majetku ř. 54 až 58	053	0	0	0
11.	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku (652)	054	0	0	0
12.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů (653)	055	0	0	0
13.	Tržby z prodeje materiálu (654)	056	0	0	0
14.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku (655)	057	0	0	0
15.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku (657)	058	0	0	0
	VÝNOSY CELKEM ř. 39+41+45+46+53	059	5 409	120	5 529
C.	VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PŘED ZDANĚNÍM ř. 59 - 38 + 36	060	254	0	254
D.	VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PO ZDANĚNÍ ř. 60 - 36	061	254	0	254
Rozvahový den 31.12.2019		Podpis, záznam st.org. úč.jed. <i>Marek Kolaří</i>			
Právní forma účetní jednotky <i>ZAPSANÝ SPOLEK</i>		Předmět činnosti <i>ČINNOSTI ORGANIZACE NA PODPORU KULTURNÍ ČINNOSTI</i>		Okamžik sestavení úč. závěrky 06.02.2020	

PŘÍLOHA K ÚČETNÍ ZÁVĚRCE

PŘÍLOHA K ÚČETNÍ ZÁVĚRCE

K 31. 12. 2019

(V TIS. Kč)

I. OBECNÉ ÚDAJE

1.1. Charakteristika organizace

Název	Pragovka for Art z.s.
Sídlo	Kolbenova 923/34a, 190 00 Praha 9 - Vysočany
Identifikační číslo	06586791
Právní forma	Spolek
Datum vzniku a zápisu do SR	25. listopad 2017
Spisová značka	L 69183 vedená u Městského soudu v Praze
Předmět podnikání	Nákup a prodej kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona - vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce - velkoobchod, maloobchod - mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti - provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí
Nejvyšší orgán	Valná hromada
Výbor	MgA. Lucie Nováčková, prezident spolku
	MgA. Veronika Příkrylová, tajemník spolku
	Tereza Uhlířová, pokladník spolku
Kategorie účetní jednotky	Účetní jednotka splnila k rozvahovému dni kritéria pro zařazení do kategorie mikro účetní jednotky.

1.2. Průměrný přepočtený počet zaměstnanců v průběhu účetního období

2 zaměstnanců na HPP
1 zaměstnanců na DPČ
1 zaměstnanců DPP

II. OBECNÉ ÚČETNÍ ZÁSADY, POUŽITÉ ÚČETNÍ METODY A ZPŮSOBY OCEŇOVÁNÍ

Příložená účetní závěrka byla připravena v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů a Českými účetními standardy pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, zákona 586/1992 Sb., o dani z příjmu, dle Vyhlášky č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví

2.1. Dlouhodobý nehmotný majetek

Nemá náplň.

2.1.1. Odpisování

Nemá náplň.

2.1.2. Opravné položky

Nebyly tvořeny.

2.1.3. Drobný nehmotný majetek (do 60 tis. Kč)

Nemá náplň.

2.2. Dlouhodobý hmotný majetek

Nemá náplň.

2.2.1. Opravné položky

Nebyly tvořeny.

2.2.2. Drobný hmotný majetek (do 40 tis. Kč)

Nemá náplň.

2.3. Dlouhodobé cenné papíry a podíly

Nemá náplň.

2.3.1. Opravné položky

Nebyly tvořeny.

2.4. Zásoby

Nemá náplň.

2.5. Pohledávky

Nemá náplň.

2.5.1. Opravné položky

Nebyly tvořeny.

2.6. Krátkodobý finanční majetek (krátkodobé cenné papíry)

Nemá náplň.

2.6.1. Opravné položky

Nebyly tvořeny.

2.7. Vlastní kapitál

Základní kapitál společnosti se vykazuje ve výši zapsané v obchodním rejstříku městského soudu.

2.8. Rezervy

Nebyly tvořeny.

2.9. Závazky a přijaté úvěry

Krátkodobé závazky k 31. 12. 2019 ve výši tis. Kč.

Struktura závazku:

Dodavatelé:	0 tis. Kč
Zaměstnanci:	119 tis. Kč
Institute (ČSSZ, ZP a FÚ):	72 tis. Kč

Závazky dlouhodobé: Nemá náplň.

a úroky k této půjčce ve výši: Nemá náplň.

2.9.1. Oceňování

Krátkodobé závazky se vykazují ve jmenovité hodnotě.

2.10. Přepočet aktiv a pasiv vyjádřených v cizí měně na Kč

Účetní jednotka v účetním období nepracovala s cizími měnami.

2.11. Odchylky od účetních metod

Účetní jednotka plně respektuje účetní metody a nedošlo k odchýlení od těchto metod ve smyslu § 7 odst. 5 zákona o účetnictví.

III. DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE K ROZVAZE A VÝKAZU ZISKŮ A ZTRÁT

3.1. Pohledávky

3.1.1. Pohledávky s dobou splatnosti delší než 5 let

Účetní jednotka neviduje.

3.1.2. Pohledávky, které jsou kryty věcnými zárukami

Účetní jednotka neviduje.

3.1.3. Pohledávky nevykázané v rozvaze

Účetní jednotka neviduje.

3.1.4. Zálohy, závdavky, zápůjčky a úvěry poskytnuté členům řídících, kontrolních příp. správních orgánů

Nebyly poskytnuty.

3.2 Jiný výsledek hospodaření minulých let

Nemá náplň.

3.3. Dluhy

3.3.1. Dluhy s dobou splatnosti delší než 5 let

Účetní jednotka neviduje.

3.3.2. Dluhy a podmíněné dluhy, které jsou kryty věcnými zárukami

Účetní jednotka neviduje.

3.3.3. Dluhy nevykázané v rozvaze

Nemá náplň.

3.4. Výše a povaha nákladů, které jsou mimořádné z hlediska objemu nebo původu

Účetní jednotka neviduje.

3.5. Výše a povaha výnosů, které jsou mimořádné z hlediska objemu nebo původu

Účetní jednotka neeviduje.

IV. OSTATNÍ INFORMACE

4.1. Nabytí vlastních akcií / vlastních podílů

Ve sledovaném období nedošlo k nabytí vlastních akcií / vlastních podílů.

4.2. Významné události, které nastaly mezi 31. 12. 2019 a okamžikem sestavení účetní závěrky

U účetní jednotky nedošlo k významným událostem po datu účetní závěrky, tj. mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky.

V Praze dne 12. 3. 2020

Vypracovali: Lucie Nováčková

Filip Zimovjan

Pragovka for Art, z.s.
IČ: 06586791 DIČ: CZ06586791
Kolbenova 923/34a, 190 00 Praha 9

PRAGOVKA FOR ART, Z.S. – VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2019

Pragovka for Art, z.s.
Kolbenova 923/34a, 190 00 Praha 9 / pragovkaforart@gmail.com / IČ: 6586791

